

Ja són Patrimoni de la Humanitat

KYOTO, del 30/11 al 5/12 de 1998

Ulldecona

INFORMATIU DE LA VIDA LOCAL

NÚM. 13 SETEMBRE-OCTUBRE 1998

**Vora 80 milions de pessetes
de subvenció per la creació
d'una Escola Taller a Ulldecona**

- **Ulldecona rebrà uns 1.400 milions de pessetes d'inversió en carreteres, sense cap cost per al pressupost municipal**
- **L'ajuntament baixa els impostos. Els propietaris de rústica pagaran l'any vinent 6 milions menys**

INFORMACIÓ D'INTERÈS

**La Hispano de Fuente en Segures S.A. (HIFE, S.A.)
HORARIS SORTIDES D'ULLDECONA**

Hora Sortida	Destinació	Freqüència
7.10	Amposta - Vinaròs - Castelló València - Tarragona	Dilluns a divendres
7.10	Amposta - Tortosa - Barcelona - Zaragoza	Dilluns a divendres
7.30	Tortosa - Barcelona - Zaragoza	Dissabtes
8.22	Vinaròs	Dilluns a divendres
9.10	Tortosa	Dilluns a divendres
13.20	Sénia - Rossell	Dilluns a divendres
13.50	Alcanar - Cases d'Alcanar	Dilluns a divendres
15.10	Amposta - Tortosa - Zaragoza - Barcelona	Dilluns a divendres
15.35	Sénia	Dilluns a divendres
15.45	Alcanar - Vinaròs	Dilluns a divendres
17.20	Sénia - Rossell	Dilluns a divendres
17.30	Tortosa - Barcelona (Lleida Curs Escolar)	Diumenges
18.10	Sénia	Dissabtes
19.50	Alcanar i Cases Alcanar	Dilluns a divendres

HORARIS DE SORTIDES DIRECCIÓ ULLDECONA

Hora Sortida	Lloc de sortida	Freqüència
14.00	Tarragona	Dilluns a divendres
10.00 16.30 15.00 21.00	Barcelona	Dilluns a divendres Dilluns a divendres Dissabtes Diumenges (curs escolar)
14.00 13.30	València	Dilluns a divendres Dissabtes
15.00	Castelló	Dilluns a divendres
13.00 14.45/19.00 17.35	Tortosa	Dilluns a divendres Dilluns a divendres Dissabtes
7.00/15.30 13.00/19.00	Zaragoza Amposta	Dilluns a divendres Dilluns a divendres

Autocars HIFE, S.A. Informació Tel. 44 03 00 - Tortosa

A Tortosa es pot connexonar amb: Madrid - Bilbao - Vitoria - Pamplona - Valladolid - Soria - Santander i San Sebastián. Informació a Viatges Terminaltour: Tel. 977 510 297 - TORTOSA.

Sumari

Informació d'Interès 2

Editorial 3

Què fa l'Ajuntament? 4

Regidoria d'Hisenda. Informe econòmic del seu responsable, sr. Adrià Queralt 6

Els habitatges tutelats caminen cap a la seva realització 6

Una nova empresa s'instal·la a Ulldecona 6

Escola taller 7

Presentació del pregoner a càrrec de l'alcalde, sr. Lluç Raga i Sauch 8

Pregó de Festes Majors 98 10

Àlbum de fotos 13

Exposició: La construcció de la Ulldecona del futur 18

I.lustres conferenciants a Ulldecona 22

Moviment demogràfic 25

Correllengua 98 26

Correllengua 98. Manifest 27

Fira de Sant Lluç 28

Temps d'inauguracions 29

Un dels pitjors incendis de l'any crema 350 hectàrees a Ulldecona 30

Educant-nos en salut 32

Vetllada musical d'ahir i d'avui (III) 34

XVI Jornades de teatre 35

Comunitat de Regants d'Ulldecona 36

Centre excursionista 37

Grup escènic de la Passió d'Ulldecona 38

Regulació de l'avortament de l'embaràs en el nostre ordenament jurídic 39

Tic Tac 40

Club de Futbol Ulldecona 41

Escoles d'Iniciació Esportiva Estiu '98 43

Club Joventut 44

Campionat de natació 46

Editorial

La nostra portada mostra en aquest número dues aspiracions que ja són una realitat.

La revista Ulldecona ha vingut fent la crònica del procés per endegar el polígon Valldepins i ara ens alegrem molt que el poble pugui comptar amb la primera fàbrica ja en funcionament.

Hi ha una notícia que ja havíem apuntat, però que ara s'ha acabat de confirmar amb un resultat magnífic: la Diputació va presentar el passat dia 16 d'octubre els projectes de les carreteres Ulldecona-Alcanar i Ulldecona-Barri Castell. Aquestes obres tenen tal envergadura que no són simples millores, sinó que pràcticament suposen fer noves les carreteres.

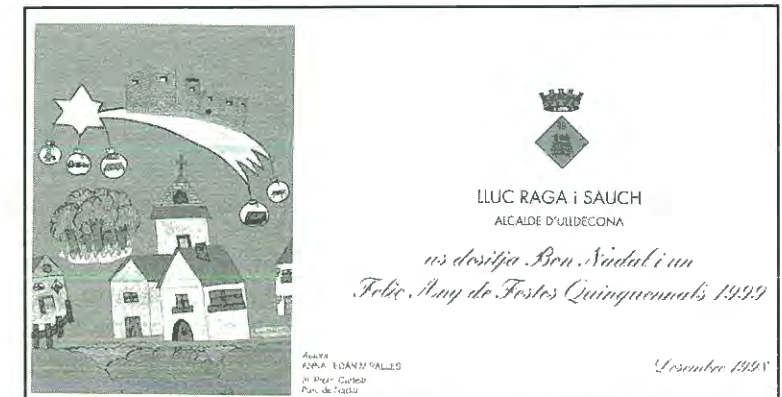
La inversió total en carreteres a Ulldecona, junt a la que efectuarà la Generalitat per a la construcció de la variant, supera els 1.400 milions de pessetes. Aquesta enorme inversió s'efectuarà sense costar una sola pesseta als ciutadans de la Vila.

Ha estat un intens treball que ha portat l'equip de govern i que ara dona els seus fruits.

Cal pensar que el què invertirà durant 1999 la Diputació en carreteres a Ulldecona suposa el 10% del seu pressupost, quan ha d'atendre les demandes de 186 municipis. Per tant, el nostre més sincer agraïment a aquesta administració provincial que ha sabut tenir una clara visió de quina és la seva missió com a factor del reequilibri del territori.

Aquest agraïment també ha de ser doble perquè el projecte de la carretera Ulldecona-Barri Castell comprèn la realització de l'accés al Castell d'Ulldecona. Aquesta obra, que tenia un pressupost d'uns 12 milions de pessetes, tampoc haurà de ser pagada pels ulldeconecs.

Lluç Raga i Sauch

RENFE

Estació d'Ulldecona

Direcció Barcelona

Tren	Ulldecona sortida	Tarragona arribada	Barcelona arribada
Estrella	7.53	8.55	10.10 de Sevilla
Regional	19.02	20.54	22.10 de València
Exprés	4.30	6.08	7.30 sols div. i dium.

Direcció València

Tren	Barcelona sortida	Tarragona arribada	Ulldecona arribada	València arribada
Estrella	19.00	19.56	20.52	22.30 a Sevilla
Regional	9.33	10.34	12.12	14.32
Exprés	22.30	23.39	0.50	2.50 sols div. i dium.

Telèfons d'Interès

AJUNTAMENT

Centraleta 977 573 034

Recaptació 977 573 034

Oficines 977 573 034

Jutjat de Pau 977 573 034

Oficina de Turisme 977 573 394

Biblioteca 977 720 305

Fax Oficines 977 720 622

ENSENYAMENT

Col·legi E.G.B. "R. y Cajal" 977 720 066

Institut "Sales i Ferré" 977 573 365

Llar d'Infants "Sigronets" 977 720 599

Llar d'Infants Carne Bel 977 720 594

SANITAT

Centre de Salut (de 8 a 21 h.) 977 720 960

Creu Roja 977 573 238

Farmàcia Viladot 977 720 031

Farmàcia Puig 977 720 161

SEGURETAT

Polícia Local 977 573 172

Polícia Local 977 573 034

Mossos d'Esquadra (Amposta) 977 705 681

Guàrdia Civil 977 573 054

Bombers Generalitat 977 573 380

ALTRES SERVEIS

Correus 977 720 042

Estació Renfe 977 573 051

Ràdio Ulldecona 977 720 526 - 977 720 210

Parròquia Sant Lluç 977 720 285

Casal Jubilat (Associació) 977 720 006

L'Esplai 977 720 787

Extensió Agrària 977 720 159

Cooperativa Agrícola 977 720 007

Comunitat de Regants 977 720 154

Notaria 977 720 257

Benzinera 977 720 378

Club Joventut (Esports) 977 720 337

Taxi Callarisa 977 720 211

Taxi Castell 977 720 132

Punt de Servei (Fecsa) 977 573 060

Funeraria Santiago 977 720 373

La Caixa 977 720 004

Caja Madrid 977 721 536

Caixa Tarragona 977 720 093

Banco Central Hispano 977 720 128

Banesto 977 720 207

Telèfons d'interès per als excursionistes:

- Avis d'actuacions presumptament irregulars al medi natural: Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, Oficina Comarcal del Montsià, 977 701 895 (hores d'oficina), 977 704 785 (de 8 a 21 hores).
- Avis d'incendi forestal: bombers de la Generalitat, 088.
- En cas d'accidents, emergències o rescat, 085.
- Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC): 93 - 412 07 77.
- El telèfon del temps, 906 330 003.

Ulldecona INFORMATIU DE LA VIDA LOCAL

Edita: Ajuntament d'Ulldecona - C/ Mayor, 49

Imprimeix: Jordi Dassoy - Dip. Legal: T-112/90

Director: Lluç Raga i Sauch

Coordinació: Jordi Castell i Castell

Muntatge: Bea Poy

Consell de Redacció: Víctor Vidal i Agustín, Ferran Sorlí i Bel, Núria Ventura i Brusca, Francesc Callarisa i Vidal, Santi Sans i Grau, Celi Subirats, Pilar Salvador Bañares

Què fa l'Ajuntament?

HISENDA

Menys impostos i crèdits més barats

Els ulldeconencs pagaran menys impostos l'any 1999. L'explicació és la següent:

- No s'incrementa el cost de la vida, els impostos i taxes.

- Se suprimeixen algunes taxes.

- Un grup especialment beneficiats, seran els propietaris de béns rústics. Si bé se'ls incrementa l'IBI (és a dir la contribució), s'ha suprimit la taxa de camins. Considerant que en la taxa de camins es recaptaven uns 11 milions de pessetes i que l'increment de la contribució serà d'uns 5 milions de pessetes, l'estalvi en conjunt vindrà a ser d'uns 6 milions de pessetes per als propietaris amb finques. Per posar un exemple: un propietari amb finques rústiques amb valor cadastral d'1 milió de pessetes ha pagat al 1998, 11.600 pessetes i, el proper any pagarà només 9.000 pessetes, és a dir, una rebaixa d'un 25%.

Una altra línia de treball d'aquesta regidoria és de reduir els costos financers que es fan imprescindibles per a la realització d'inversions. Aquest treball l'explica l'alcalde en una altra col.laboració.

ESCOLA TALLER

S'atorga una escola taller a Ulldecona, es tracta d'un programa d'ocupació professional promogut pel Departament de Treball de la Generalitat i gestionat per l'Ajuntament d'Ulldecona que suposa una inversió de l'administració autonòmica de 80 milions de pessetes i, que permetrà la formació de 27 alumnes-treballadors.

L'escola centrarà les seves actuacions en la restauració de l'antic convent de les carmelites i tindrà una durada de 2 anys.

PARC DE NADAL

IX Parc Infantil de Nadal d'Ulldecona 1998

Ens apropem a una nova edició del Parc Infantil de Nadal, aquest any serà la IX edició del Parc Infantil de

Nadal d'Ulldecona. Les dates aquest any seran del dia 21 al 30 de desembre, els horaris i els preus són els següents:

Horari: de 16 a 20 hores.

Horaris especials:

Dies 21,22 23 de 17 a 21 hores (perque els nens fins al dia 23 encara van a classe).

Dia 24: de 16 a 19 hores.

Dia 25: de 18 a 21 hores.

Dia 26: de 23 a 2 hores de la matinada (Nit Jove).

Preus:

Tiquet infantil: 2.500 ptes.

Tiquet adult: 1.500 ptes.

Entrada per sessió (infantil): 500 ptes.

Entrada per sessió (adult): 200 ptes.

Entrada per sessió (adults festius): 500 ptes.

Entrada Nit Jove: 500 Ptes.

Els nens de 4 anys i menors de 4 anys no paguen entrada al parc.

Els nens que els pares siguin socis de l'APA tindran una bonificació per al tiquet infantil del Parc de Nadal.

Aquest any els nens i els pares dels barris d'Ulldecona tindran l'entrada gratuïta.

El dia 28 d'octubre a la Casa de la Cultura va tenir lloc l'elecció del dibuix guanyador del Cartell del Parc i de la nadala de l'Ajuntament.

El jurat va estar format per les següents persones:

M. Carmen Subirats, jurat popular; Javier Ferré, director del CEIP Ramón y Cajal; Pilar Aparicio, directora de l'IES Sales Ferré; Juanjo Sans, representant del Centre Cultural i Recreatiu; Ramon Barrera, director de la Caixa Tarragona; Joan Soriano, Gràfiques Montsià; Javier Martínez, regidor de Cultura; Mila Garriga, treballadora social; Xavi Forcadell, educador/psicòleg; Roser Vericat, auxiliar administrativa.

El **guanyador** del dibuix d'aquest any **del cartell del PIN** ha estat l'alumne del CEIP Ramón y Cajal de 5è A, **Joan Marc Homedes del Barrio**.

La **guanyadora** per la **nadala de l'Ajuntament** ha estat l'alumna del CEIP Ramón y Cajal de 6è B, **Anna Tedan Miralles**.

També han estat finalistes els següents nens:

- 1r A, núm. 13: Maria del Rosario Morales Álvarez.
- 1r A, núm. 20: Marta Verges Ferré
- 1r B, núm. 16: Oriol Sansano Nadal
- 2n A, núm. 7: Laia Garcia Homs
- 2n A, núm. 19: Oriol Romeu Vidal
- 2n A, núm. 21: Pau Tena Vidal
- 2n B, núm. 2: Josep Maria Balagué Gonzalez
- 2n B, núm. 17: Mònica Rovira Navarro
- 2n B, núm. 20: Said Slaqui Mohamed
- 3r A, núm. 1: Àngels Barberà Aparicio
- 3r A, núm. 10: Jael Grau Campos
- 3r B, núm. 1: Àngela Baron Villalba
- 3r B, núm. 2: Lluç Brusca Manchon
- 3r B, núm. 14:

- Antoni Manuel Muñoz Borràs
- 3r B, núm. 15: Raül Najas Martí
- 4t A, núm. 5: Àngel Callarisa Periche
- 4t A, núm. 6: Montserrat Castell Codina
- 4t A, núm. 11: Mireia Figueres Gallardo
- 4t A, núm. 14: Anna Querol Brusca
- 4t A, núm. 15: Núria Raga Raga
- 4t B, núm. 11: Ramon Ortiz Bort
- 4t B, núm. 16: Pau Simó Balagué
- 4t C, núm. 6: Elena Maria Cuello Guzman
- 4t C, núm. 12: Alba Maria Morillo Estrada
- 4t C, núm. 18: Oriol Sansano Danta
- 5è A, núm. 21: Sandra Rovira Navarro
- 5è B, núm. 1: Pere Ayuso Ruiz
- 5è B, núm. 21: Sandra Sancho Gavilan
- 5è B, núm. 22: Rosa Soriano Nos
- 5è B, núm. 15: Tània Prado Gauxachs
- 6è A, núm. 4: Enrique Canalda Pastor
- 6è A, núm. 8: Raquel Fonollosa Bosch
- 6è A, núm. 12: Marc Marco Sospedra
- 6è A, núm. 14: Mireia Martínez Sancho
- 6è A, núm. 20: Maria del Mar Talavera Ruiz
- 6è B, núm. 8: Flora Fernández Llano
- 6è B, núm. 14: Alexandra Queralt Lavega
- 6è B, núm. 16: Elisenda Raga Gil.

Ajuntament d'Ulldecona

TURISME

Mostra d'Artesans i pintors d'Ulldecona

Properament es durà a terme la III Mostra d'Artesans i Pintors d'Ulldecona. Un any més, la gran quantitat d'artistes que, ens enorgulleix dir, tenim a la nostra vila, han fet possible la continuació d'aquesta exposició, la

qual no només reflecteix l'esforç i les hores de treball sinó la gran qualitat d'una obra digna dels millors professionals.

Aquesta mostra tindrà lloc a la Casa de Cultura i romandrà oberta del 5 de desembre al 6 de gener.

III Fira de Nadal

El proper 5 de desembre tindrà lloc la inauguració de la III Fira de Nadal la qual es dedicarà un any més, a la venda de productes nadalencs. Aquesta, tindrà lloc als portxos de davant l'església i, segons la quantitat d'expositors, es miraria d'acondiconar un altre lloc per la mateixa zona. Fira que, romandrà oberta fins el dia 8 de desembre i que esperem superi l'èxit assolit en la passada edició.

PATRIMONI

Programa de datació de les pintures rupestres de la serra de la Pietat

El seminari d'Estudis i Recerques Prehistòriques (SERP) de la Universitat de Barcelona juntament amb el servei d'Arqueologia de la Generalitat de Catalunya, ha endegat un programa per a la datació dels diferents conjunts escollits ha estat el de la Serra de la Pietat d'Ulldecona, per la seva importància arqueològica.

Sota la supervisió del catedràtic de Prehistòria de la Universitat de Barcelona, dr. Josep M. Fullola, s'extrauran mostres d'un total de quatre figures, repartides en tres abrics diferents, per part del dr. Paul Pettit, director de l'equip del laboratori de Datacions de la Universitat d'Oxford.

La datació es farà mitjançant l'ús de l'espectròmetre de masses per acceleració (AMS), que és un mètode innovador que necessita una quantitat de material orgànic contingut en la pintura sensiblement inferior al que s'utilitza en el mètode tradicional per carboni-14, tot i que els resultats tardaran una mesos en saber-se. Serà la primera vegada que es realitzi una prova d'aquest tipus a Catalunya, atès que s'han fet molt poques datacions de pintures rupestres en el món (a Espanya només s'ha fet a les coves d'Altamira i del Castillo a Cantàbria).

Les quatre pintures que s'han escollit per a l'extracció de mostres han estat triades per tractar-se d'elements pintats aïllats (però relacionats amb el conjunt) i no significatius, la qual cosa permetrà deixar intactes les figures més representatives del conjunt, que no seran afectades de cap manera.

L'extracció de mostres es va realitzar el passat dia 30 d'octubre, com estava previst.

Extracció de mostres per la datació de les pintures

Regidoria d'Hisenda. Informe econòmic del seu responsable, sr. Adrià Queralt

(350.000 ptes. d'alta).

Partida: 441.22100 Energia elèctrica aigua potable (500.000 ptes. d'alta).

Partida: 463.22600 Revista Ulldecona (650.000 ptes. d'alta).

Partida: 452.22607 Festes Populars i altres (2.500.000 ptes. d'alta).

Partida: 442.22700 Recollida Escombraries (177.288 ptes. d'alta).

En total s'incorporen 6.127.288 ptes., aquest import prové del romanent de tresoreria del benefici de l'exercici 1997, i que ja en previsió, es va deixar per aquesta possible circumstància.

Al ple del dia 2-11-98 es va aprovar el següent expedient d'incorporació de romanent tresoreria que detallem a continuació:

Partida: 431.212404 Edificis: ermita i antic convent (1.000.000 ptes. d'alta).

Partida: 441.21300 Maq., instal. i parament: aigua potable i clavegueram (500.000 ptes. d'alta).

Partida: 443.21302 Cementiris

Una nova empresa s'instal·la a Ulldecona

El dia 20 d'octubre, conjuntament amb l'alcalde vam anunciar per l'emissora del poble la creació i posta en marxa eminent d'una nova empresa a la nostra població, aquesta empresa pertany al Grup Pla Royo de la Sénia, i es dedica a la fabricació de mobles, s'instal·larà a l'anterior fàbrica del sr. Martí. Sens dubte és una bona notícia per a tots i com podeu veure els esforços i gestions que estem portant des de l'equip de govern, van donant els seus fruits.

Ulldecona va endavant.

Escola Taller

Després de vora dos anys d'endegar el projecte d'una Escola Taller, un any de preparació i l'altre de presentació.

El Departament de Treball de la Generalitat ha comunicat l'aprovació del projecte de viabilitat provisional de l'Escola Taller La Foia d'Ulldecona.

Per aquelles persones que no coneixen la finalitat d'una escola taller és la següent, insertar en el mercat laboral a joves de 16 a 24 anys en situació d'atur, a fi de què troben un lloc de treball o bé que puguin crear una empresa autònoma, si a tot això s'afegeix que les entitats promotores puguin rehabilitar o restaurar edificis públics, culturals o socials. Es justifica socialment la implantació d'una Escola Taller.

L'experiència i els bons resultats d'altres Escoles Taller en diferents indrets de Catalunya i de l'Estat, vam decidir a l'Ajuntament de prendre la decisió de demanar a l'administració la subvenció adient per crear l'Escola Taller.

Les dificultats del jovent per trobar feina una vegada finalitzats els estudis bàsics, a més d'una falta d'especialització en els diferents oficis, són raons fonamentals de l'existència de les Escoles Taller.

Les Escoles Taller tenen una duració de dos anys, consten de quatre fases. La primera consta del 80% d'hores teòriques i la resta pràctiques. I les 3 fases següents la major part de les hores seran pràctiques; en la primera fase els alumnes-treballadors rebran del Departament de Treball una beca, en les altres fases tindran un contracte de formació amb una prestació econòmica del 75% del salari mínim interprofessional, per tant els alumnes-treballadors, a més d'ampliar els seus coneixements, rebran un sou mensual.

L'Ajuntament d'Ulldecona al prendre la decisió de tramitar el projecte tenia dues opcions on ubicar l'actuació de l'Escola Taller, hi havia dos llocs pos-

sibles, el Castell o l'antic convent de les Carmelites (antic Hospital), finalment donat l'estat de ruïna incipient de l'antic convent es va decidir per aquest edifici amb la idea de construir un centre cívic, on les entitats del poble disposaran de dependències, d'una sala d'actes, d'una sala petita d'assaigs, possible museu, etc., també es va reservar alguna actuació al Castell, per tant es va incloure un mòdul d'arqueologia, que contempla una intervenció al sector descobert durant l'any 1995, incidint principalment en la zona d'entrada original del castell i en el pati d'armes.

La natura, el seu entorn, la seva protecció i també la creació de noves zones de lleure, sempre han estat objectius prioritaris per l'actual equip de govern, i en conseqüència es va redactar un mòdul de gestió mediambiental, que inclou la restauració de l'entorn de les diferents bases del terme (Pantanet, Montsià, Llacuna, Ermites i Ventalles), a més d'una zona de lleure dintre del recinte amurallat del Castell i, la creació d'una àrea d'acampada al costat de la basa de les Ermites-Lligallo dels Plans, als terrenys que l'Ajuntament va adquirir fa un any aproximadament, així com senyalitzar rutes en direcció a les pintures rupestres, donat la seva importància.

Totes aquestes actuacions es van plasmar en el projecte de quatre mòduls: construcció (Convent) amb 12 alumnes-treballadors; fusteria (Convent) amb 8 alumnes-treballadors; gestió mediambiental (Castell, basses, àrea d'acampada), 7 alumnes-treballadors; aux. d'arqueologia (Castell), 8 alumnes-treballadors. Amb un total de 35 alumnes-treballadors d'edats compreses entre els 16 i 24 anys.

En un pressupost total de 122.854.606 pessetes i la subvenció demanada es de 94.126.519 ptes.

A finals d'octubre, el Departament de Treball de la Generalitat ens co-

munica la viabilitat provisional de l'Escola Taller, però suprimeix el mòdul de gestió mediambiental, i modifica el nombre d'alumnes-treballadors del mòdul d'aux. d'arqueologia, amb una subvenció aproximada als 80.000.000 ptes.

L'Ajuntament, en principi, accepta aquesta comunicació de viabilitat provisional, però ha sol·licitat a la Direcció General d'Ocupació la revisió del projecte de l'Escola Taller, per tal que revisi l'aprovació del mòdul de gestió mediambiental, argumentar la importància que les actuacions suprimides tenen en un futur proper per a Ulldecona.

Esperant la resolució que d'aquesta reclamació adopti l'administració, l'Escola Taller La Foia comença a caminar, donat que ha de començar abans de final d'any. L'Ajuntament ha encarregat la redacció d'un projecte d'enderroc al servei tècnic de la Diputació i supervisat pel Departament de Cultura de la Generalitat, donat que l'edifici del Convent està catalogat patrimoni cultural i, gaudeix de protecció.

Més endavant, es redactarà el projecte definitiu de la restauració que ha de respectar estrictament l'església i la façana de la part del carrer Major.

Per acabar, he de dir que aquest projecte d'Escola Taller és un repte més a Ulldecona que l'Ajuntament assumeix amb il·lusió i, al mateix temps conscient de la responsabilitat adquirida, però que no dubtem que amb la col·laboració de totes les forces polítiques presents a l'Ajuntament, govern i oposició, demostrada ja amb l'aprovació inicial per part de tots del projecte al ple municipal. Ulldecona sabrà estar a la altura i, amb les actuacions previstes millorarà la qualitat de vida de tots els convilatans.

Celestí Hervàs
Regidor de Serveis

Els habitatges tutelars caminen cap a la seva realització

El progrés d'una societat no es medeix únicament per índex econòmics, sinó sobretot per aquelles possibilitats de qualitat de vida que tenen els seus ciutadans.

Una societat com la nostra que es pretén avançada ha de mostrar una atenció molt especial als col·lectius que la requereixen més intensament. Entre aquests col·lectius es troba el de la gent gran.

A l'hora de plantejar-se la possibilitat de realitzar un equipament destinat a la tercera edat, es va tenir en compte quines eren les tendències de les demandes d'aquests equipaments, quines eren les solucions més avançades que es podien oferir i quina era l'oferta d'equipaments residencials per a la gent gran de la comarca.

L'estudi de tots aquests elements va portar a decidir-se pels habitatges tutelats com a solució més idònia. Els motius eren:

- Necessitat d'atendre una població que té unes condicions personals per viure de forma autosuficient, però que també necessita un seguiment social que garanteixi el seu benestar.

- Ser una de les fórmules més avançades i satisfactòries que s'estan implantant als estats europeus

més progressistes en l'atenció social.

- Complementar l'oferta de residències ja existents en l'àmbit comarcal.

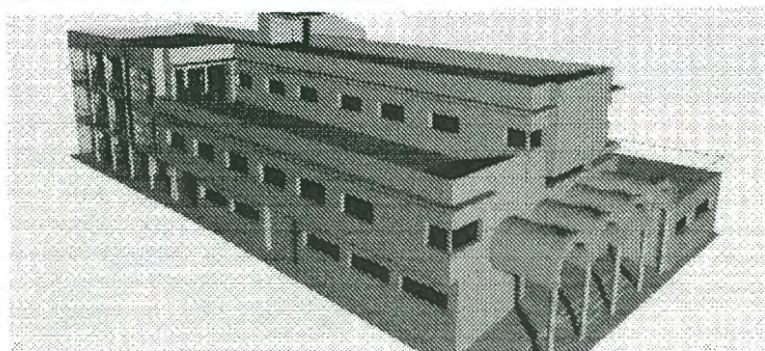
El camí per realitzar tot això es va iniciar fa més d'un any i actualment ja existeix un compromís en ferm del conseller de Benestar Social de pagar el 50% del cost d'aquesta obra amb dues aportacions, una que es farà efectiva l'any 1999 i l'altra l'any 2000. Per fer que sigui possible la realització de l'obra l'any 1999, l'Ajuntament ha decidit avançar la part de finançament que aportarà la Generalitat l'any 2000 mitjançant un crèdit que es cancel·larà quan es rebi l'aportació de la Generalitat. Cal dir que aquest préstec no li suposarà cap comissió per a l'Ajuntament, no tindrà despeses de formalització i ha estat contractat a l'interès que mai s'havia contractat una operació d'aquesta naturalesa per a l'Ajuntament. Considerant que aquest préstec no es pagarà fins que no s'hagi de disposar

dels diners, que segons la previsió de l'obra no es necessitaran aquests recursos fins al tercer trimestre de 1999, i que la Generalitat farà la seva aportació durant el primer trimestre de l'any 2000, l'Ajuntament únicament haurà de pagar interessos durant un termini de 6 mesos per avançar aquest finançament. A canvi, el 1999 ja es podran inaugurar els habitatges tutelats. Si no s'hagués avançat aquest finançament, caldria haver esperat un parell d'anys més, perquè la gent gran d'Ulldecona ho pogués gaudir. És un preu baixíssim sobretot si es té en compte que el tipus d'interès que s'aplicarà serà inferior al 4%.

Calculem que, durant el mes de novembre, ja es podrà aprovar el projecte d'obres, i que l'obra es podrà contractar el mes de desembre i iniciar-la el de gener.

Per mitjà de la revista Ulldecona es mantindrà als ciutadans informats d'aquesta evolució.

Lluc Raga i Sauch

Presentació del pregoner a càrrec de l'alcalde, sr. Lluç Raga i Sauch

Digníssimes autoritats, excel·lentíssima Corporació Municipal, il·lustre pregoner de les nostres Festes Majors 98, preciosa Reina de Festes i encantadores púbbles de la vostra Cort d'Honor, benivolgudes amigues i amics que ens acompanyen aquesta nit en l'acte emblemàtic i solemne del pregó de la nostra festa major i molt especialment a tots els ulldeconencs absents que per diversos motius residiu fora de la vostra vila, estimada per tots. Molt bona nit i moltes gràcies per la vostra participació.

Ulldecona es pot honorar de comptar amb molts fills que encara que llunyans de la seva terra nadiua que per raons professionals o familiars, donen renom a la vila ocupant llocs destacats en la ciència, cultura, l'ensenyament o les activitats econòmiques. Com un homenatge a aquests ulldeconencs magnífics i al seu esforç, l'Ajuntament des que presideixo la corporació, he volgut que fossin ells els protagonistes de donar rellevància a l'acte solemne d'iniciació de les festes, la lectura del pregó.

Em sento profundament orgullós que els noms de: Albert Ferré i Ferré, Manuel Ollé i Albiol, Julio Sansano i Roca, es corresponguin amb els dels pregoners del meu mandat. La gran

vila d'Ulldecona ha pogut demostrar així, tota la grandesa dels seus fills i com és de certa l'afirmació que Ulldecona és la capital cultural i espiritual del Montsià, no únicament pel seu caràcter pioner com a població privilegiada, tal i com ho demostra la carta pobla, sinó també per una llarguíssima trajectòria rica en tradicions i manifestacions culturals que demostren la plenitud i l'alt grau de civilització i integració del seu teixit ciutadà.

Enguany, aquest paper d'honor li ha correspost al benivolgut Joan Roure i Alomar.

Joan Roure i Alomar és acadèmicament Enginyer Industrial titulat per la Universitat Politècnica de Catalunya. Ha tingut experiència professional amb empreses que han requerit els coneixements de la seva disciplina a Suïssa i Anglaterra. És Màster en Direcció d'Empreses per ESADE.

El 1979, s'incorporà al IESE-Universitat de Navarra, on ha col·laborat amb el professor Pedro Nuevo en projectes d'investigació, i ha impartit en el mateix centre cursos de 3r cicle universitari.

El 1982 va ampliar estudis a l'Escola de Negocis de la Universitat de Harvard i posteriorment va cursar

estudis de doctorat a Stanford. Posteriorment ha estat professor visitant a la mateixa universitat, i ha estat la seva incidència docent amb col·laboracions a universitats de França i Argentina.

El 1986 es reincorporà a la seva labor econòmica a l'IESE on ha exercit funcions econòmiques directives i ha assumit els màxims graus de l'escalafó docent.

El sr. Roure ha compaginat la seva activitat docent amb l'assessorament com a consultor a importants entitats bancàries i empreses líders dels sectors industrials i serveis.

Darrera d'aquestes dades que revelen una trajectòria brillant i plena de triomfs professionals i personals, s'amaga, sota l'aparença de la facilitat, un esperit esforçat i un munt de sacrificis. Al nostre pregoner d'avui, res no li ha estat regalat. Em consta per ciència pròpia que la seva extraordinària erudició no sols ha necessitat de l'esforç que tot l'aprenentatge requereix, sinó que també ha hagut de superar, per exemple, les dificultats d'estudis i treball i enfrontar-se al rigor que els grans centres docents internacionals imposen. Recordo encara quan el jove Roure

Rebuda oficial a l'Ajuntament

Vista general de l'escenari

El pregoner, sr. Joan Roure, signant el llibre d'honor de l'Ajuntament

estudiava que el seu pare em comentava amb orgull els progressos acadèmics del seu fill i també quina fou la il·lusió amb que m'informà que havia conclòs la seva carrera.

A la llum de tots els èxits posteriors d'aquest ulldeconenc, s'ha de dir que aquesta alegria era la millor profecia d'un futur magnífic.

Abans de passar la paraula vull transmetre a tots els ulldeconencs aquí presents la meua emoció en

aquest gran moment per a la vila.

Vivim un temps transcendental per al futur de la nostra població. Ulldecona ha iniciat el camí cap a la seva recuperació com a vila industrial i no ho ha pogut fer amb millor peu, amb la instal·lació d'una empresa puntera en el seu sector, en fase de creixement, i que aplica les tecnologies d'organització i producció més avançades. Molts seran els llocs de treball que generaran i molts els bons profes-

sionals que aprendran dins d'ella. Al mateix temps, s'han emprès per part de la Generalitat, de la Diputació i de l'Ajuntament un conjunt d'obres que per la seva envergadura, transcendència per a la transformació de la vila, cost econòmic i concentració en el temps no tenen precedents en la història d'Ulldecona. Parlo de la variant de circumval·lació, de la millora de les carreteres i del camí del castell, de la construcció de les aigües pluvials i del proveïment d'aigua a les Ventalles, de la construcció de l'equipament per a obres públiques, la recuperació de les piscines municipals, del cobriment de la pista poliesportiva, de la construcció dels habitatges tutelats per a la gent gran, de la millora de pavimentació, enllumenat i mobiliari urbà de molts carrers al poble i als barris, de la urbanització de les carreteres al seu pas pels barris, de la recuperació de l'Ermita, i de tantes i tantes actuacions que estan canviant la fisonomia de la nostra vila. A aquestes realitzacions acabades o en curs s'han de sumar els compromisos fermes per continuar la restauració al Castell, per recuperar l'edifici de les escoles i per invertir en la recuperació del casc històric. Que tots aquests canvis i l'esforç que l'Ajuntament està dedicant en la construcció d'una Ulldecona de la qual tots ens podem sentir orgullosos, impliquen un canvi radical en la seva història recent ho prova que fins i tot el que semblava impossible estigui sent una realitat: el tren para a Ulldecona i aquests nous serveis que han estat un èxit de viatgers es consolidaran i com alcalde destinaré tota l'energia que calgui a la seva millora. L'Ulldecona forta que estem fent, és la que farà que la seva veu sigui escoltada i que els seus vilatants tinguem el servei que ens mereixem.

Tant de bo que l'any que ve, quan celebrem les Quinquennals, puguem dir que aquesta Ulldecona nova que construïm és una realitat ferma.

Passo ja la paraula al nostre benivolgut pregoner a qui deixo entre l'escalf magnífic del poble que el veié néixer i en la companyia adorable i la bellesa de les púbbles i Reina de les festes que com una meravellosa constel·lació llueixen en aquest cel de l'Ulldecona en festes.

Pregó de Festes Majors 98 a càrrec del Fill de la Vila, sr. Joan Roure i Alomar

Autoritats i amics d'Ulldecona. Bona nit a tots.

Es un veritable honor el ser el pregoner de les Festes de la Mare de Déu de la Pietat i voldria expressar el meu agraïment a la Corporació Municipal per haver-me concedit aquest privilegi i al nostre alcalde per la seva afectuosa presentació. I voldria destacar d'aquesta presentació la referència a la meua família, perquè són ells els qui han hagut de patir amb la meua absència per tal que jo pogués fer la meua carrera.

He de reconèixer que és una gran alegria el tenir l'oportunitat de participar en aquest acte d'obertura de les festes d'enguany.

És per mi una alegria el poder honorar a la nostra Reina i a les seves gentils Dames aquí presents.

És per mi especialment una alegria el poder veure i retrobar a tants amics, i persones que feia temps que no ens vèiem i que han format part molt important de la meua vida.

En definitiva, és una alegria el poder compartir aquesta ocasió amb tots vosaltres.

He d'admetre també que aquesta ocasió i aquest lloc em desperten molts records i una certa nostàlgia.

Records dels bons moments que he passat en aquest teatre, primer acompanyant del meu pare quan ell formava part del Patronat de la Passió, i posteriorment, quan vaig tenir l'oportunitat d'actuar en les seves representacions.

Records també de les primeres sortides de nit durant les festes, dels primers balls i de funció de revista que, en aquella època i per la nostra edat, era tot una aventura.

Records i nostàlgia, en definitiva, d'unes vivències que no podré oblidar mai.

Quan l'alcalde em va proposar ser el pregoner de les festes d'enguany vaig pensar que el que m'estava encomanant era una gran responsabilitat, que no estava segur de poder assumir.

Dels pregoners de les festes d'Ulldecona sempre recordava:

- el seu to històric,

- la memòria d'Ulldecona i les seves viscositats
- i el caràcter poètic dels textos.

Com molts de vosaltres sabreu, el meu perfil no s'ajusta per complir amb cap d'aquests tres requisits.

No sóc un historiador. La meua professió, pel contrari, consisteix en ajudar a empreses i persones a crear el seu futur.

Per altra part, des de fa més de trenta anys per raons professionals només puc venir a Ulldecona alguns dies a l'any, i potser posseeixo alguna virtut però n'hi ha una que segur que no tinc i és la de poeta.

Però en canvi, crec que, modestament, compleixo amb almenys un requisit i és que si alguna cosa tinc és que em considero com el primer "ulldeconenc".

I com a tal em trobo avui aquí... i si m'ho permeteu ho farà una mica a la meua manera, fins i tot amb el meu propi accent.

I dic això perquè de vegades sento

que el meu accent no pertany a cap lloc en concret.

Quant treballa als Estats Units, alguns es queixen del meu anglès amb accent castellà.

Quan ho faig a Madrid, es queixen del meu castellà amb accent català.

I recentment, quan vaig haver de donar un curs a un grup d'alts càrrecs de la Generalitat, no va faltar que un responsable d'Educació i Cultura es privés de recordar-me que hauria de passar per la normalització, pel que vaig haver de respondre que era d'Ulldecona i aquesta era la nostra manera de parlar.

Avui, estimats amics, em sento a casa, de manera que espero, com a mínim, que no us queixeu del meu accent!

Us prometo que no intentaré, de cap manera, de parlar d'història ni de fer poesia. Em permetreu, en canvi, que faci algunes reflexions sobre el futur més que sobre el passat.

En un món en el que la revolució tecnològica arriba ja a tots els àmbits

de les nostres vides; en un món cada cop més interdependent, en el que les coses globals conviuen amb les locals; en una societat, com la nostra, cada cop més formada i exigent, i a només quatre-cents vuitanta-nou dies del canvi de mil·lenni, crec que Ulldecona afronta reptes com:

- crear les condicions per assegurar un creixement econòmic sostenible;
- conservar i atreure una població el més qualificada possible;
- i preservar la singular capacitat d'iniciativa en l'àmbit cívic i cultural tractant d'extendre-la a l'àmbit empresarial.

En definitiva, fer d'Ulldecona una comunitat més competitiva.

Si aquests són els reptes, m'agradaria plantejar-vos la següent pregunta, què us sembla ¿de qui depèn en gran part la resolució d'aquests reptes de futur?, podem pensar que la situació és deguda a l'economia general, l'actuació del Govern Central, de la Generalitat o fins i tot de l'Ajuntament, però és possible, no sé si hi estareu d'acord, que la resposta es trobi, en gran mesura, en tots nosaltres: les persones d'Ulldecona.

És més, la competitivitat d'Ulldecona, com passa en la majoria d'organitzacions i països depèn directament del potencial de la seva gent.

De manera que un dels principals objectius que tenim és com alliberar tot aquest potencial per afrontar aquests reptes i arribar a aconseguir, en l'intent, una prosperitat econòmica i una millor qualitat de vida.

En aquest sentit, he considerat que una bona forma de profunditzar sobre la qüestió era abordar breument quatre necessitats en torn al desenvolupament de les persones que ens venen imposades per les noves realitats del pròxim mil·lenni i que les persones d'Ulldecona no en serem una excepció.

La primera es refereix a la capacitat que tenim per **construir el nostre futur**.

Per construir el nostre futur entenc el potencial que tenim tots independentment de l'edat de desenvolupar una visió clara, il·lusionant, ambiciosa i realista de que voldríem ser i fer a mig i llarg termini.

Amb freqüència en la nostra societat es tendeix a pensar que viure el pre-

sent i anar fent, es un dels camins més directes cap a la felicitat. En una època de canvi constant com en la que vivim, la tentació d'adoptar aquesta actitud és molt gran.

Però no hem d'oblidar que, en l'actualitat, fer un esforç d'imaginació sobre el futur, tractar de crear-lo, d'influir en ell, té una major significació que en el passat.

Abans, l'èxit d'ahir era la clau per l'èxit del demà. Avui, l'únic que sabem és que el futur serà diferent.

La millor manera de predir el futur és crear-lo.

Desenvolupar una visió de futur és l'habilitat de veure més enllà del present, de crear, d'inventar el que encara no existeix, d'arribar a ser el que encara no som.

Més enllà de qualsevol altre factor, la visió de futur afecta les nostres decisions i la forma en que prioritzem el nostre temps.

El futur, estimats amics, no és una

qüestió de sort. En les nostres mans està el poder crear-lo.

Pensem llavors, amb independència de l'edat, i en comparació al temps que dediquem a resoldre els problemes del dia a dia, quin percentatge del nostre temps hàbil dediquem a reflexionar sobre com volem que sigui el nostre futur personal i el de la nostra comunitat d'Ulldecona?

La segona reflexió que m'agradaria comentar està relacionada amb la necessitat de potenciar la **capacitat d'iniciativa**.

Vivim en un món que està subjecte a un ritme de canvi sense precedents i el canvi és la font primordial d'oportunitats.

En un món ple d'oportunitats és precís potenciar la capacitat d'iniciativa per desenvolupar activitats socials o culturals.

És precís potenciar la capacitat d'iniciativa per proposar i desenvolupar millores en la nostra feina.

És precis potenciar la iniciativa, ¿per què no?, per a crear el nostre propi lloc de treball o per fer créixer la nostra empresa.

Una idea dominant a Europa durant molt de temps ha estat que el treball ens venia donat i que allò que era important era col·locar-se i complir.

Insisteixo, en un món de canvis permanents i vertiginosos és un món d'oportunitats. La iniciativa personal i la creativitat són, almenys, condicions necessàries per poder aprofitar-les. Un exemple és Estats Units, on fa deu anys es creaven mig milió d'empreses l'any. Aquest mateix any se n'han creat un milió i mig.

És bo que ens plantejem fins a quin punt dediquem suficient temps a identificar i aprofitar les oportunitats.

Som conscients que l'èxit sovint està precedit del fracàs i que, per tant, una forma d'entendre el fracàs és com la oportunitat de començar de nou de una forma més intel·ligent?

Fins a quin punt en la nostra comunitat d'Ulldecona es fomenta la iniciativa i no es penalitza el fracàs?

Ens hem preguntat alguna vegada que si seguim fent allò que estem fent, seguirem obtenint, com a molt, el que estavem obtenint?

La tercera reflexió té a veure amb la necessitat de desenvolupar i millorar la nostra **capacitat de relació interpersonal** o intel·ligència emocional com alguns autors ara anomenen.

En una societat cada vegada més interdependent, i per tant més basades en les relacions; en una societat en la que les condicions d'exigència i el ritme de vida no ens faciliten poder cuidar aquestes relacions; en una societat en la que la gran part de la formació es basa en la absorció de coneixements i no d'habilitats interpersonals, com per exemple negociar, resoldre problemes, treballar en equip, comunicar-nos o escoltar millor.

Crec que, sincerament, és necessari potenciar el desenvolupament de la relació interpersonal.

En definitiva, encara que el benestar econòmic ens ha facilitat la independència física, emocional i econòmica com a pilars de la nostra autosuficiència, crec que el futur exigeix completar la búsqueda de la independència amb una relació interpersonal més eficaç.

Una part important del que som, aprenem i aconseguim en les nostres vides depèn de com desenvolupem i cuidem les nostres relacions en l'àmbit familiar, de les amistats o professional.

Pensem també en els amics o en el treball. El potencial de les relacions que desenvolupem en aquests àmbits ha adquirit una dimensió que ni tant sols podríem haver imaginat fa pocs anys.

Gràcies al progrés dels transports, les telecomunicacions i la internet, avui és possible crear, desenvolupar i mantenir una relació molt pròxima i treballar plegats amb persones que es troben a milers de quilòmetres de nosaltres.

Diria més, a l'igual que es possible crear una organització virtual, també es pot pensar en desenvolupar un poble o comunitat virtual en el que les persones que en formen part no són només les persones que hi habiten o hi són presents, si no les que estan connectades amb ell.

Per tant, potser val la pena que pensem: En quines àrees de la nostra vida familiar o professional pot tenir un major impacte la millora de la nostra capacitat de relació interpersonal?

Com podem desenvolupar el nostre potencial en aquest sentit?

Com podem facilitar amb les noves tecnologies una interacció més efectiva de les persones vinculades a Ulldecona encara que no hi siguin presents?

La quarta i última reflexió que m'agradaria abordar es refereix a la **capacitat de renovar-se** permanentment en totes les dimensions de la vida.

El general Patton, tractant de reflectir la tendència de les persones a mesura que ens fem grans de no crear-nos noves il·lusions i renovar-nos, solia dir que "el 90% de la població mor als quaranta anys, però no es enterrada fins als setanta".

Normalment, tendim a pensar que el nostre cicle vital ha d'estar subjecte a una sèrie d'etapes successives, preestablertes i ben definides que hem de complir religiosament, cadascuna al seu temps.

Em refereixo a que tots hem de preparar-nos i formar-nos, després treballar i treballar i, finalment, retirar-nos a disfrutar i descansar, com si

aquestes tres etapes funcionessin independentment unes d'altres.

Alguna vegada ens hem preguntat si aquest plantejament vital és l'adequat?

No és possible començar a treballar en alguna activitat durant la formació per facilitar la inserció en la vida professional?

O bé, a mesura que madurem, prosseguir amb la nostra formació per tal de renovar la nostra capacitat y potenciar la nostra empleabilitat o capacitat de aconseguir treball fàcilment?

I per què no sabem tractar d'adquirir hobbies per quan ens jubilem?

O emprar-se en diferents tipus d'activitats, i fins i tot seguir aprenent, quan haguem arribat a la jubilació?

Per tant, crec que un dels reptes que tenim és com al llarg de la nostra vida podem fer per renovar-se permanentment i mantenir l'equilibri entre formació, treball i oci, en aquest sentit.

Com pot la nostra comunitat d'Ulldecona estimular processos de renovació efectiva amb els medis disponibles i les noves tecnologies que permeten educació a distància?

En resum, estimats amics, si volem una Ulldecona més competitiva, hem de ser conscients de que un dels aspectes crítics recau en com alliberar el potencial de tots nosaltres:

- potenciar la nostra capacitat per construir el propi futur,
- potenciar la nostra capacitat d'iniciativa,
- potenciar la nostra capacitat de relació interpersonal,
- i potenciar la nostra capacitat per aconseguir una renovació i transformació permanent.

Finalment, sempre he pensat que la celebració de la Festa Major d'Ulldecona constitueix l'acte social i cultural més important de l'any.

Per tant, desitjo que visquem aquestes festes, plenes de tradició, amb tota la intensitat del món.

De manera que tractant de ser breu, especialment per no retardar més el seu inici, us desitjo a tots una feliç Festa Major.

És per mi un privilegi i un honor anunciar el començament de les Festes de la Mare de Déu de la Pietat.

Moltes gràcies i Visca Ulldecona!

Ball Típic de Mantons

Ball Inici de Festes

Visita Sra. Marta Ferrusola

Demostració Ball de Mantons

II Copa Montsià entre CF Ulldecona i CF La Sénia

Exhibició de la Selecció Espanyola de Twirling

VI Trobada de Grallers

Diada del Castell

Correfoc

Nit de Rock

Bous embolats

Ball a l'Esplai

Rècord Guinness

Diada de l'Ermita

Les Pubilles a la Diada de l'Ermita

Ball popular a càrrec de la Banda

Havaneres

53 Volta al Montsià

XI Trobada de Gegants

Nit de Focs

Ball típic infantil

Ball típic juvenil

Partit de futbol RCA Espanyol B i CF Uldecona

Exhibició Ball de Saló

**...i l'any que ve
les Quinquennals**

Exposició: La construcció de la Ulldecona del futur

L'exposició *La construcció de la Ulldecona del futur* va estar exposada a la sala de sessions de l'Ajuntament durant les Festes Majors, des del dia 29 d'agost fins el 6 de setembre, i va rebre una important aflluència de públic.

Com que ha estat sempre voluntat d'aquesta revista facilitar la màxima informació sobre les activitats municipals i, com que aquesta exposició tenia aquest objectiu, es reproduïen ara els plafons i fitxes informatives perquè les puguin conèixer totes les persones que no la van poder visitar.

Presentació

L'exposició *La construcció de la Ulldecona del futur* pretén difondre entre els ciutadans l'acció conjunta que durant l'actual mandat municipal ha dut a terme l'Ajuntament d'Ulldecona, en col.laboració amb les altres administracions (Estat, Generalitat, Diputació i Consell Comarcal) per assolir el redreçament d'una vila en situació de pèrdua demogràfica, crisi productiva i greus mancances d'equipaments públics.

Més enllà de les obres concretes que aquí es mostren, el que resulta del conjunt és un projecte de vila que vol superar aquestes mancances per tal de garantir la qualitat de vida i la prosperitat econòmica de tots els vilatans. És un projecte que creu en els potencials d'Ulldecona i del seu futur. És també un projecte inacabat, com no podria ser d'un altra manera. D'una banda, perquè dissenyar una estratègia global i gestar els projectes és un procés difícil que requereix la unificació d'esforços tècnics, financers i jurídics. De l'altre, perquè les realitzacions han de ser abordades progressivament, si es vol que donin bons fruits. Així es podran observar obres que estan acabades (xarxa d'aigües pluvials, coberta de la pista poliesportiva,...) d'altres que es troben en realització (urbanització polígon Valldepins,...) d'altres que es troben en diverses fases de planificació i projecte (variant d'Ulldecona, construcció d'habitatges tutelats per a la gent gran...), mentre que, finalment, algunes ni tan sols s'han exposat per constituir, ara per ara, únicament una perspectiva que hauria de passar a les fases de projecte de realització en propers mandats municipals (pavelló poliesportiu cobert, urbanització del passeig de l'Estació, rehabilitació integral del casc antic històric, renovació de paviments i mobiliari urbà...).

En conjunt, les obres que Ulldecona ha rebut durant l'actual mandat, o ha de rebre a conseqüència d'aquest període supera àmpliament l'esforç d'inversió fet en qualsevol quadrienni i arriben al percentatge més alt d'inversió per habitant de la comarca durant l'actual mandat municipal.

La participació dels ciutadans i la informació d'aquests són els pilars que sostenen l'edifici d'una democràcia. Aquesta exposició vol contribuir a què tots els vilatans coneguin quina és la tasca que els seus representants estan duent a terme, responent així a un dret que els correspon.

L'alcalde
Lluc Raga Sauch

Habitatges tutelats per a la gent gran

Els habitatges tutelats són un equipament residencial, destinat a persones de la tercera edat que combinen característiques de les residències d'avis amb certs elements propis de l'habitatge particular. L'usuari gaudeix d'un espai comú on realitza una vida autònoma com si fos casa seva, i al mateix temps disposa d'uns espais comunitaris amb diversos serveis. Els usuaris que ho necessiten reben assistència social o sanitària. Es tracta d'una fórmula que ha estat iniciada als estats europeus amb més tradició en matèria de benestar social i que ha tingut una acollida molt favorable, atès que compagina una qualitat de vida òptima amb una àmplia independència de la persona gran.

Fitxa tècnica	
Pressupost previst	115.953.600 PTA
Finançament	50% Ajuntament, 50% Generalitat
Autor del projecte	Pendent de determinar
Direcció d'obra	Pendent de determinar
Estat del projecte	En fase de redacció. Inici de l'obra previst per abans de fi d'any.

Xarxa d'aigües pluvials

L'objecte d'aquesta obra és dotar d'aquesta infraestructura a la totalitat del casc de la vila.

Inicialment, s'ha executat una primera fase i s'ha realitzat una obra complementària per comprendre una extensió addicional que hauria d'haver estat executada en fases posteriors.

Està previst que durant el proper mandat municipal es realitzi l'execució del projecte en la segona fase que comprendria la resta de carrers de la vila.

Aquesta obra s'ha coordinat amb la del tancament de la via, propietat del Ministeri de Foment, per integrar el producte de la recollida d'aigües amb la sèquia.

Fitxa tècnica	
Pressupost d'execució	49.947.939 PTA
Finançament	Pendent de precisar els percentatges
Estat d'execució	Conclusa 1a fase i ampliacions Aprovat projecte de la 2a fase
Autor del projecte	Santiago Aguiló, enginyer
Direcció d'obra	Serveis tècnics municipals

Cobriment de la pista poliesportiva

Aquesta obra cobrirà inicialment una pista poliesportiva que també té altres usos cívics i ha de servir de primera fase d'un recinte esportiu tancat.

Seguint aquestes finalitats, s'ha buscat realçar els elements de qualitat arquitectònica que fessin de la construcció una peça estèticament valuosa dins d'un espai de serveis públics i integrada dins del futur passeig de l'estació, entès, com a gran via cívica que en un futur molt proper haurà de perdre la seva marginalitat i transformar-se en una façana urbana.

Fitxa tècnica	
Pressupost	16.262.311 PTA
Finançament	100% Ajuntament
Autor del projecte	Manuel Forcadell Esteller, arquitecte
Direcció d'obra	Manuel Forcadell Esteller, arquitecte Àngel Calduch, arquitecte tècnic
Estat d'execució	Conclusa

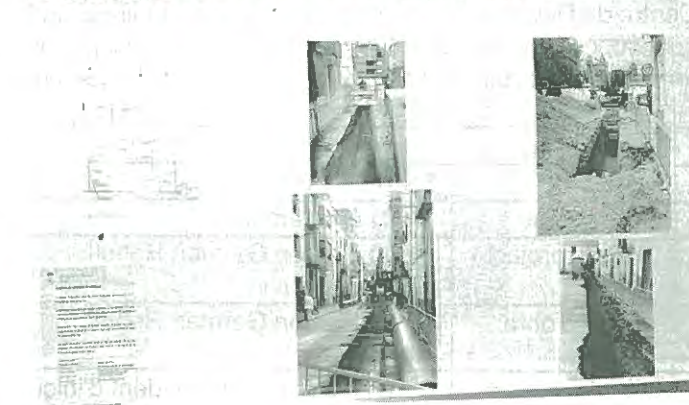
Polígon Industrial Valldepins

La urbanització del polígon Valldepins i la instal.lació de la primera empresa és l'actuació més emblemàtica de les que consta aquesta exposició, per la seva transcendència per al progrés social de la vila.

El polígon industrial comptava amb un planejament urbanístic aprovat l'any 1992, però des d'aquesta data restava inactiu. La labor de l'Ajuntament ha consistit en:

- Reduir el cost d'adquisició del sòl fins a fer-lo el més barat de Catalunya, com a sòl industrial totalment urbanitzat.
- Obtenir una millora molt substancial de les condicions ordinàries de finançament de l'INCASOL.
- Aconseguir que la Generalitat urbanitzés el polígon en

XARXA D'AIGÜES PLUVIALS

una primera fase per tal de fer atractiva la instal.lació d'empreses.

- Captar empreses que tinguin interès en ubicar-s'hi. Aquesta activitat municipal ha donat el seu primer fruit amb la instal.lació d'una primera empresa, Cooperativa San Alfonso, la qual està instal.lant una planta cítrica.

Fitxa tècnica	
Pressupost	87.354.888 PTA
Finançament	100% INCASOL
Autor del projecte	Serveis tècnics INCASOL
Direcció d'obra	Serveis tècnics INCASOL
Estat d'execució	Executant-se obres d'urbanització i d'edificació primera factoria

Variant d'Ulldecona

La variant de la carretera T-332 en el seu pas pel casc urbà d'Ulldecona concedeix amb el traçat del carrer Major, cosa que implica la seva desnaturalització com artèria cívica principal de la vila.

S'ha variat el seu traçat respecte a l'inicial aconseguint d'aquesta manera una major integració en l'entorn, sense enderrocar el pont de la bassa del Montsià i amb la creació de tres rotondes per efectuar les incorporacions a aquesta via.

La variant permetrà desplaçar el trànsit rodat i recuperar el carrer Major com a centre comercial i cultural.

Fitxa tècnica	
Pressupost	396.940.348 PTA
Finançament	100% Generalitat
Autor del projecte	Serveis tècnics DG Carreteres
Direcció d'obra	Serveis tècnics DG Carreteres
Estat d'execució	Aprovats estudi informatiu i estudi d'impacte ambiental. En redacció, el projecte d'obres. Inici a primers de 1999.

Ampliació del Centre de Dia (Casal de Jubilats)

Es tracta d'una ampliació de l'espai útil del denominat Centre de Dia, més conegut com a Casal de Jubilats, amb una superfície de 123.30 m², de forma que es puguin ampliar les possibilitats de serveis prestats per l'equipament.

Fitxa tècnica	
Pressupost	5.994.480 PTA
Finançament	100% Ajuntament
Autor del projecte	Josep Ramon German Rebull, arquitecte
Direcció d'obra	Josep Ramon German Rebull, arquitecte
Estat d'execució	Contractada l'obra, pendent d'inici

Rehabilitació de l'edifici antic del col·legi Ramón y Cajal

L'edifici més antic de les escoles presenta un doble valor. D'una banda, el sentimental haver estat l'espai formatiu de la majoria d'ulldconencs. De l'altra, l'interès històric i patrimonial d'haver estat d'una de les construccions promogudes pel tortosí Marcel·lí Domingo als inicis de la II República, quan era ministre d'Instrucció Pública.

Les actuacions consistirien en una rehabilitació integral que recuperés l'aspecte originari i regenerés els seus elements per tal de retornar-lo d'una forma digna i funcional a la seva finalitat com a centre docent.

S'ha obtingut el compromís del Departament d'Ensenyament sobre la seva restauració i s'ha donat el primer pas en la redacció del projecte.

Fitxa tècnica	
Pressupost	Pendent de determinar
Finançament	100% Departament Ensenyament
Autor del projecte	Serveis tècnics Departament Ensenyament
Direcció d'obra	Serveis tècnics Departament Ensenyament
Estat d'execució	En redacció de projecte

Altres actuacions (I)

Millores de l'enllumenat públic

La instal·lació de nous punts de llum ha millorat la imatge i la seguretat nocturnes en molts espais urbans de la vila i barris. El cost total de la inversió ha estat 8.288.280 PTA.

Tancament de la via del ferrocarril

El projecte del Ministeri de Foment supleix les mancances de l'anterior adaptació del Corredor de la Mediterrània a la velocitat alta. L'Ajuntament s'ha concentrat en aconseguir de l'Estat la majoria de millores possibles per a la integració de la via. Se segueix insistint també en la restauració dels lligallos.

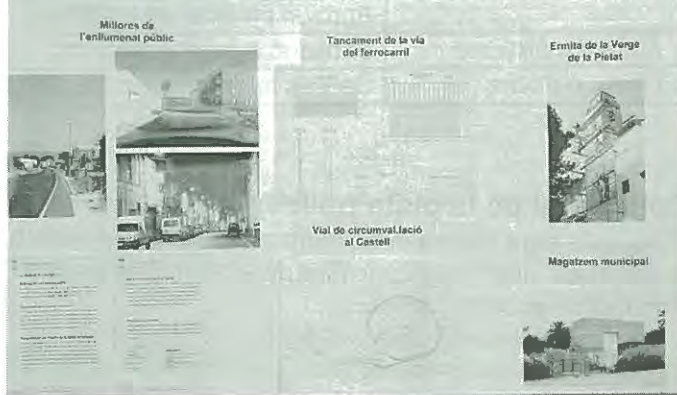
Rehabilitació de l'Ermita de la Verge de la Pietat

Aquesta realització ha integrat un conjunt d'intervencions de protecció: inventari, pintura de façana, supressió d'humitats a la cambra d'exvots, restauració de la sagristia, restauració del campanar i tot l'exterior. Està previst conti-

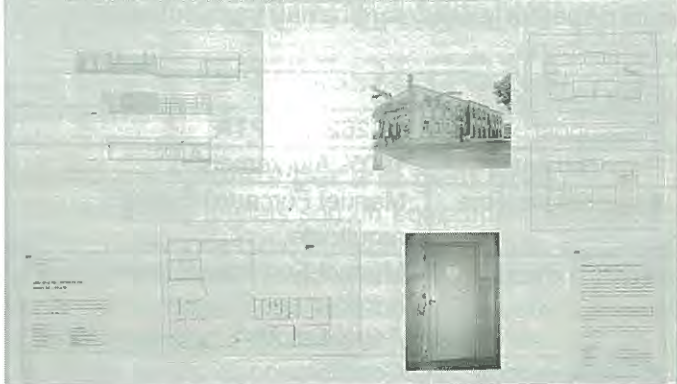
POLÍGON INDUSTRIAL "VALLDEPINS"

ALTRES ACTUACIONS (II)

AMPLIACIÓ DEL CENTRE DE DIA (CASAL DE JUBILATS) REHABILITACIÓ DE L'EDIFICI ANTIC DEL COL·LEGI "RAMÓN Y CAJAL"

nuar aquesta labor amb la reparació de teulada i de la sala d'arcs. L'objectiu final és que en un futur pròxim pugui transformar-se en un equipament de refugi juvenil.

Vial de circumval·lació al Castell

Potenciar el turisme i recuperar el patrimoni cultural són dos objectius prioritaris que faran que al 1999 la Generalitat i l'Ajuntament efectuïn coordinadament una actuació important al Castell. Ja es disposa del compromís del conseller competent. El primer pas ha estat fer que la Diputació redactés el projecte d'accessos, ja realitzat i lliurat a l'Ajuntament sense cap cost.

Magatzem municipal

Dotar internament l'Ajuntament perquè presti adequadament els seus serveis públics ha implicat en aquest cas efectuar una construcció polivalent que permeti una correcta gestió de la brigada municipal.

Fitxa tècnica	
Pressupost	14.545.146 PTA
Finançament	100% Ajuntament
Autor del projecte	Juan José Martínez Cárceles, arquitecte
Direcció d'obra	Josep Ramon German Rebull, arquitecte
Estat d'execució	Conclusa l'obra

Altres actuacions (II)

Deixalleria municipal

Consisteix en un equipament destinat a la recollida selectiva de residus urbans i integrat en un recinte on per mitjà d'una sèrie de contenidors especialitzats se seleccionen els materials.

Fitxa tècnica	
Pressupost	Pendent de determinar
Finançament	100% Consell Comarcal
Autor del projecte	Serveis tècnics Consell Comarcal
Direcció d'obra	Serveis tècnics Consell Comarcal
Estat d'execució	Inici de les obres, previst per abans de finalitzar l'any

Rehabilitació piscina municipal

L'actuació ha permès rehabilitar la piscina municipal fins a restaurar les seves condicions d'estanqueïtat, seguretat i salubritat.

Proveïment d'aigua a les Ventalles

L'obra ha consistit en dotar de la xarxa general d'aigua potable, aquest nucli de població. La gestió ha estat encomanada a l'empresa de la Generalitat REGSA.

Fitxa tècnica	
Pressupost	13.280.797 PTA
Finançament	Generalitat: 10.640.399 PTA Ajuntament: 2.640.398 PTA
Autor del projecte	Serveis tècnics REGSA
Direcció d'obra	Serveis tècnics REGSA
Estat d'execució	Conclusa

Carretera Ulldesona-Ermita del Remei

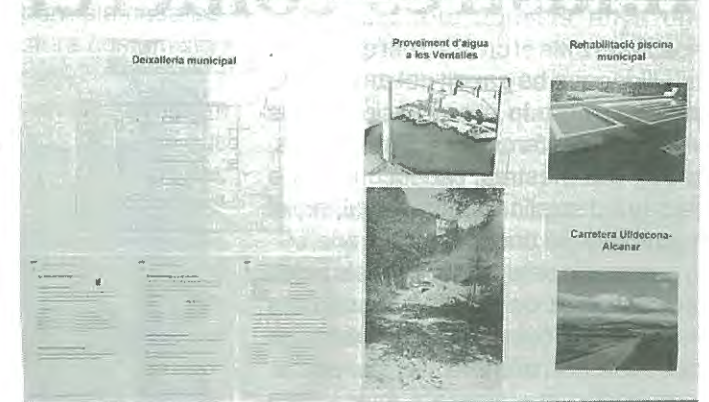
L'objecte d'aquesta obra és la millora del traçat, l'amplada i el paviment de la traça actual.

És una obra que s'ha de connectar a la ja efectuada en el seu dia des d'Alcanar a l'Ermita del Remei.

Els primers 600 metres del traçat tindran un tractament diferenciat en ser el tram que durà al polígon industrial de Valldepins, lloc on es construirà un nus per poder facilitar l'accessibilitat al polígon.

Fitxa tècnica	
Pressupost	289.398.435 PTA
Finançament	100% Diputació
Autor del projecte	Serveis tècnics Diputació
Direcció d'obra	Serveis tècnics Diputació
Estat d'execució	Redacció projecte

ALTRES ACTUACIONS (II)

Carretera Ulldesona-Barri Castell

L'arranjament de la carretera del Barri Castell a Ulldesona permetrà millorar el traçat, amb la supressió de punts perillosos, millorar aquesta via principal de comunicació de la vila amb els seus barris i urbanitzar el pas de la carretera per aquests de forma que s'obtingui el seu tractament com espais urbans.

Fitxa tècnica	
Pressupost	Pendent de determinar
Finançament	100% Diputació
Autor del projecte	Serveis tècnics Diputació
Direcció d'obra	Serveis tècnics Diputació
Estat d'execució	En redacció de projecte

Escola Taller La Foia

Es tracta d'una actuació d'un programa de formació ocupacional, que permetrà que un total de 35 alumnes-treballadors rebin una formació professional aplicada i, com a conseqüència secundària, efectuar les obres d'inversió següents:

- Rehabilitació de l'antic Convent de les Monges Carmelites.
- Creació d'un centre cívic.
- Adequació recinte interior del Castell.
- Construcció de l'àrea d'acampada a la bassa de l'Ermita.
- Acondicionament i restauració de l'entorn de les basses del terme.

Fitxa tècnica	
Pressupost	122.854.606 PTA
Finançament	Generalitat: 94.126.510 PTA Ajuntament: 28.728.096 PTA
Autor del projecte	Isabel Villalbi Forcadell, enginyer tècnic agrícola
Direcció d'obra	Pendent de determinació
Estat d'execució	En fase d'aprovació a la Generalitat

Il·lustres conferenciants a Uldecona

Uldecona ha gaudit del privilegi de comptar amb la presentació de dos il·lustres conferenciants que a més, són grans mestres, cadascun des de la seva disciplina professional, en el maneig de la nostra llengua.

L'onze de setembre, dins dels actes institucionals de la diada, l'escriptora Isabel Clara Simó, a qui presentaven en l'anterior número de la revista, pronuncià una àmplia i interessant dissertació sobre el significat de la nostra realitat nacional, la qual, per la seva extensió, únicament podem reproduir en extracte.

E que fos l'hom tant com serà lo segle, tostemps veurà en si coses novelles, prenint, jaquint les noves per les velles; lo que fon tort un temps puix li és regle. Novellament casos a nós avenen per no ser tals o per altra costuma; experiment cascan jom se costuma, e los juís en molta error vénen.

He començat pel poema CXV d'Ausiàs March per dues raons: perquè crec que és bo reivindicar en la diada nacional de Catalunya el nostre poeta universal, que hem negligit més que la majoria dels pobles fan amb les seves grans plomes; la segona raó és que el poeta ens hi diu un consell importantíssim: que els temps canvien i que cal estar preparats per a l'esdevenidor.

Fa ja molts anys que l'11 de setembre m'entrasteix; trobo que hem substituït l'afirmació nacional, que tant ens convé, per una celebració nostàlgica, simbòlica i innòcua. Haureu observat que, cada cop amb més insistència, qualsevol fet, paraula, opinió, celebració o esdeveniment que tingui el menor aire català, rep, en la nostra mateixa premsa, els epítets més menyspreuats, les mortificacions més intempestives, amb un estil xulesc que a mi em recorda la manera de redactar dels falangistes, sense que hi hagi, per part nostra, cap resposta i menys encara cap defensa. Encara més, aquella persona que, legítimament, hagi optat per una ideologia

nacionalista o independentista, se li vigilen les paraules i se l'examina amb sospita, com si algú hagués de retre comptes de la ideologia que lliurement ha triat. Sembla que hom ens exigeixi que donem explicacions tota la vida, que ens defensem cada dia, que transigim o callem massa vegades, consultant els nostres drets elementals. És per aquest motiu que algú ha parlat del cansament del nacionalisme, perquè és molt pesat viure a la defensiva, i, a sobre, haver de callar per no ser titllats de victimistes.

Crec que és un afer paral·lel al del feminisme. Sí: també és cansat ser dona, explicar cada dia de la nostra vida que som iguals en dignitat, que feminisme no vol dir voler portar barba, que som aptes per a la física nuclear i per conduir un autobús, per escriure novel·les i per administrar un consistori. La diferència rau en el fet que el problema de les dones és universal, i que som la meitat de la població; ens poden ridiculitzar, considerar-nos sospitoses o tergiversar les nostres paraules, però es tracta d'un fet mundial, i hom no pot atacar impunement tanta gent, de tantes parles i de tantes races.

Esmento el feminisme perquè he repetit moltes vegades el meu convenciment que el mecanisme mental d'un racista, d'un antifeminista o d'un antinacionalista funciona de manera

semblant; en el fons es tracta de discutir, i d'atacar la igualtat dels drets de tots perquè només els gaudeixin uns quants. Jo respecto la nació dels altres, us ho dic amb absoluta sinceritat, i no en trobo cap d'inferior, pertanyi a la cultura que pertanyi; i respecto de debò els sentiments nacionalistes dels altres, siguin encoberts i camuflats o evidents. Per la mateixa raó, i en base a dret, exigeixo que es respecti la meua nació i el meu nacionalisme.

Som avui celebrant l'11 de setembre del 1998. I un any més constato que el sentiment predominant al voltant del nacionalisme és el de POR. Callem massa sovint, ens amaguem sempre, hem acabat per parlar d'aquestes coses només entre amics de confiança. Nosaltres en direm prudència, o en direm seny, però a mi em sembla que això són eufemismes per significar que tenim por. Mireu: al cinturó de Barcelona, amb una alta proporció de població immigrada, els ajuntaments són regits pels equips que la gent ha votat; això és un fet evident. Aquests ajuntaments han estat sempre absolutament favorables a l'escolarització en català. Aquesta sí que és la veu dels immigrants, i trobo intolerable que hom els utilitzi com a coartada de les manies pròpies. Són molt pocs, aquests manifestants, però tenen una magnífica cobertura mediàtica. Parlar contra Catalunya és notícia, és notícia de portada.

Recordo quan a la clandestinitat se'ns solia dir que érem quatre gats;

us en recordeu?, ¿recordeu aquell eslògan que es va fer famós: som més dels que ells diuen i volen? Ja ho crec que n'èrem més, però el nombre no és el que ens donava la raó, sinó la legítima aspiració a la llibertat que aleshores manifestàvem amb tant d'èmfasi. Però és que aquests anticatalans són *realment* molts pocs numèricament; tant se val, ni que fos un de sol: tothom li faria cas, tothom divulgaria les seves paraules, tothom faria publicitat dels seus precaris arguments.

La nostra resposta és la por. Una por que es manifesta de moltes maneres:

– Insistent que no anem contra Espanya, que no som –ai, horror!– separatistes.

– Folkloritzant el nostre discurs, negant que tingui una base política.

– Apel·lant a la llengua com a símbol i com a identificació nacional, obviant sempre, però, els *parlants* que som, indiscutiblement, més importants que la llengua mateixa.

– Callant i, per tant, atorgant, o bé amagant els nostres versaments.

– Dissimulant i disfressant el nostre comportament, i abocant en el Barça, per exemple, les nostres emocions col·lectives.

Però una llengua com la nostra és un cas especial: és abundantment parlada, amb una població de deu milions d'habitants, dels quals, segons es desprèn de múltiples enquestes, és almenys d'ús freqüent en un setanta per cent de la població; té una literatura prestigiosa i una indústria cultural no gens desdenyable: la pintura catalana, no cal dir-ho, però el teatre mateix és en aquests moments un punt de referència molt apreciat en àmbits europeus, les empreses editorials gaudeixen d'una dinàmica molt esperançadora, el cinema comença a posar tímidament unes bases que potser floriran en un futur proper; els mitjans de comunicació, són solvents i de qualitat, etc.

Que en aquestes condicions continuem discutint sobre si el català va contra l'espanyol, sobre si la immersió lingüística és moral o no ho és o sobre les retolacions públiques, és cansat i, per què no dir-ho, indignant.

Em fa l'efecte que el que aquests anticatalans voldrien és el següent: un català simpàtic, relegat a àmbits

privats, i del qual estan disposat a fer una defensa abrandada i tot en fóruns internacionals per pura simpatia paternalista; una literatura costumista i amable, i fins i tot tolerarien l'existència d'un geni, tipus Verdaguier, que tothom miraria amb admiració. Això sí: que no sigui una literatura competitiva, que no s'atreveixi a fer novel·les, poesia o teatre perfectament exportables, que no gosi parlar de tu a tu amb l'autèntica literatura. I esmento la literatura no sols perquè és l'àmbit que millor conec, sinó també perquè estic convençuda que la vitalitat d'una literatura, més la salut d'uns mitjans de comunicació, són la pedra de toc del progrés d'una nació.

Però nosaltres no reaccionem. Perquè sabem que només obrir la boca ens caurà tota la cavalleria per sobre, i què? Estem perdent iniciativa, estem perdent un projecte il·lusionat i conjunt. Tothom sap, perquè ho hem demostrat moltíssimes vegades, que som un poble pacífic i que rarament expressem un comportament violent. Però això no vol dir la resignació, ni el masoquisme, ni ajupir eternament el cap.

No: nosaltres callem. Ja sé que el nostre caràcter col·lectiu és molt especial, i és bo que sigui així, o simplement és natural que sigui així, però és que callem sempre! Estem encogits. Sembla com si teméssim una clatellada –n'hem rebudes tantes–, com si encara fóssim a la clandestinitat, com si la por ens hagués paralitzat.

D'aquest encogiment, d'aquesta por ha resultat una mena de rebuig passiu d'un tema que ens hauria de ser molt car, molt preciós, molt actual. Em refereixo al tema dels Països Catalans, que tan havíem reivindicat i que de manera tan subtil ha anat desapareixent del nostre panorama mental i verbal. Per una banda, és clar, hi ha el desconeixement mutu, perquè la premsa valenciana, per exemple, facilita una informació sovint deformadora; i per l'altra el fet revoltant que ens empassem cada dia que a la famosa *Espanya de las autonomías*, a la venerada *Constitución española* hom prohibeix explícitament qualsevol mena de relació entre comunitats autònomes. Aquesta barbaritat legislativa està pensada únicament i exclusiva per als Països Catalans. Que

una població adulta, desenvolupada i gelosa de les seves llibertats s'hagi empassat tots aquests anys una agressió tan clara no té altra explicació que la de la por que paralitza les activitats a les quals, que no ens càpiga dubte, tenim tot el dret del món.

Crec, com en Joan Fuster, que el nostre pervindre nacional és el dels Països Catalans, amb aquest nom o amb el que vulgueu; les raons són òbvies: per una banda, hi ha la llengua, que és un aglutinant social de primera magnitud; però hi ha també la situació geogràfica: no hi ha cap país al món que ocupant com la nostra nació la façana mediterrània de ponent, volgués esmicolar-se o migpartir-se, perquè això seria un suïcidi geopolític; tenim també una història comuna, una literatura comuna i unes relacions que han estat sempre, industrialment i humanament, perfectament harmòniques.

Ara s'ha posat de moda en determinats àmbits intel·lectuals i periodístics repetir insistentment que valencians i catalans som molt diferents. Aquesta és una afirmació que fa riure: què vol dir diferents? És clar que la gent de l'horta de València i la del Vallès, per citar un exemple a l'atzar, tenen uns matisos diferenciadors; però també els tenen els de la Terra Ferma i els de l'Empordà, els de Mallorca i els de Menorca i si m'apureu els de Terrassa i Sabadell o els d'Ampostà i Uldecona, o qualsevol poble, ciutat o capital respecte a la més propera.

Es tracta de separar, d'esmicolar, de restar força, de deixar inermes el nostre projecte nacional per interessos innegablement polítics. Per interessos estatals.

I dic projecte perquè queda molt bé en una manifestació emotiva cridar que som una nació; però no és cert: som un projecte de nació. Serem una nació si això volem, si sortegem els esculls i els paranys que ho dificulten i si sabem defensar les nostres llibertats.

També s'han alçat veus –havia de ser així, en una època en què domina el pensament únic, la uniformització col·lectiva i la narcotització mediàtica– dient que el País Valencià i el Principat de Catalunya mai no han tingut res a veure, ni en el passat ni en l'actualitat; aquesta utilització tergiversada de la història ens hauria d'indignar: ja se

sap: qui manipula el passat d'un poble pot manipular-ne el futur. Si recordeu aquella estupenda novel·la de Georges Orwell, 1982, us haurà cridat l'atenció que l'ofici del protagonista, en un estat totalitari i destructor de la personalitat i de la individualitat, és precisament *canviar els diaris anteriors*, perquè no es contradiguin amb els fets que interessin al govern totalitari. Per exemple, les Normes de Castelló de 1932. Tots sabem que hi va passar; potser no tothom té present que aquell pacte lingüístic tan necessari i civilitzat es va realitzar no sense entrebancs. Tanmateix, es va arribar a subscriure un acord tan unànim i democràtic que no puc entendre que ara sigui conculcat; és com si algú digués que cal esborrar el passat, sobretot quan no convé als anticatalans. Amb entrebancs, sí, però amb un contundent resultat. No parem de dir quant que hem progressat en el tema de la consciència nacional en les darreres dècades, i segurament és cert en molts aspectes, però que algú em digui que no significa un clar retrocés que avui sigui impossible un pacte com el de 1932. I això mereix alguna reflexió.

Algú em va dir, quan es va produir la famosa transició democràtica i vam recuperar les nostres institucions, el següent: la diferència més notable entre l'estatut de 1932 i l'actual és que aquell va ser un estatut guanyat, conquerit, i aquest és un estatut concedit, per mor de les indecisions dels primers dirigents democràtics espanyols. No sé si això és estrictament cert o no, perquè tinc vius a la memòria tots els anys i tots els actes en què vam reclamar l'estatut d'autonomia, però sento un respecte admirat per aquells homes i dones que van tenir la clarividència, l'honestedat i la valentia de posar les bases d'aquesta nació que volem construir. Crec que hi ha una enorme diferència entre les Normes de Castelló i els acords, tímids, vacil·lants i per dir-ho en paraules populars, descafeïnats que ens ha proporcionat el consell valencià. Això és enormement simptomàtic.

Que consti que no sóc de les persones que es refugien en la nostàlgia i

que abomino dels qui sempre troben totes les qualitats en les èpoques passades i cap en l'actualitat, però sí que crec que hem abaixat la guàrdia, i, pitjor encara, que hem perdut una noció de projecte, i, encara pitjor, que ara estem més conduïts per la por que mai.

Volem de debò construir una nació? Doncs diguem-ho, proclamem-ho en totes les circumstàncies, no sols en les celebracions patriòtiques com aquesta; i no ens limitem a dir-ho: exigim-ho, i no sols amb vots, sinó amb l'exercici de totes les nostres llibertats, que la llei empara.

Si volem de debò que això sigui una nació, no hi abduquem sense altres pressions que les irrisòries proclames d'un grapat d'analfabets valencians: parlem de Països Catalans, remarcuem-ne la unitat històrica, geogràfica, econòmica, climàtica, territorial, lingüística i sobretot humana, i no ens deixem vèncer sense batalla —batalla dialèctica, vull dir, perquè, com he dit al principi, estem sempre en guàrdia que no se'ns titlli de violents...—. No permetem que algú es rabegi en els nostres projectes ni en el nostre futur. Perquè el futur és nostre, ningú no ens el pot usurpar, ningú no pot parlar per nosaltres: només nosaltres tenim la paraula sobre nosaltres mateixos. Abdicar d'aquests drets en una dictadura, en una invasió militar, és lògic; abdicar-ne ara és greu i ens n'hauríem d'avergonyar.

Potser sóc una il·lusa. Potser és que realment no volem construir una nació; potser això dels Països Catalans s'ho va inventar Joan Fuster i, mort ell, la idea va morir també. Potser això s'ha acabat i ja estem resignats d'antuvi a la dissolució paulatina de Catalunya i tot el que significa, inclosa la llengua. O potser és perquè hem descobert que dins d'Espanya s'està bé, que lluitar per una altra cosa és un esforç excessiu, que no paga la pena.

Si aquest fos el cas, el futur ens demanarà comptes: haurem guanyat a pols la marca de l'esclau, la més vergonyosa que existeix.

...

Els Països Catalans no són rics; ho dic si ho comparem amb l'Europa occidental més propera. Però fa segles que explotem els nostres recursos amb una tossuderia digna d'aplaudiment.

És cert que hem aprofitat sempre els recursos que tenim, ni que siguin minsos.

I tot això ho hem fet no sols amb facilitats i ajudes, sinó tot el contrari: des que se'ns va prohibir el comerç amb Amèrica, fins ara mateix que continuem essent la població que més aporta a l'estat des del punt de vista econòmic, per no afegir des del punt de vista cultural i tècnic. Ho hem fet, doncs malgrat tot. I això és meritori.

Som pobres, però hem maldat i maldem perviure en millors condicions i això és impossible sense llibertat i sense un projecte col·lectiu clar i il·lusionat.

Per què doncs hem reulat tant? Per què estem tan passius, tan indiferents respecte a nosaltres mateixos? Per què les engaltem amb tanta resignació? Què ens està passant? Acabarem essent un poble covard? O ho som ja?

...

He començat amb Ausiàs March, i acabo també amb ell, amb un breu fragment del poema C:

Lo delit d'hom en l'entendre s'assenta quan veritat per aquell és sabuda; en tal delit sa ciència hi ajuda, mas no és complit sens volentat consenta en bé obrar cosa de bé i eleta, e que delit prenga en la sua obra. Tot quan és d'hom fa sa pròpia obra.

Sí: res no es compleix sense la voluntat, sense el voler de la gent. I la pròpia obra ens pertany. No hi renunciem. Perquè ningú no pot obligar-nos a renunciar-hi.

El dia 6 de novembre, ens va honorar en la seva presència el professor Vicent Pitarch i Almela, membre de la secció filològica de l'IEC, qui va impartir la ponència *Pompeu Fabra, la modernitat de la llengua*, dins dels actes de commemoració del 50è aniversari de la mort del normalitzador de la llengua catalana.

Vicent Pitarch és fill de la Plana Baixa, concretament de Vila-real, i llicenciat en filologia romànica i en filosofia per la Universitat de Barcelona, catedràtic de batxillerat, membre de l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana i del Grup Català de Sociolingüística, especialitat amb la que participa dins de l'Institut d'Estudis Catalans, al qual accedí el 1985. Dirigí a Vila-real el programa radiofònic *Nosaltres els valencians*, de Ràdio Popular i participà a l'organització de cursos de català a l'Institut de Ciències de l'Educació de la Universitat de València. Dins de la seva producció científica, cal destacar les obres *De-*

Conferència V. Pitarch

fensa de l'idioma, Curs de llengua catalana, Reflexió crítica sobre la llei d'ús i ensenyament del valencià, Fets i ficcions. Llenguatge i desequilibris socials, Parlar i viure al País Va-

lencià, L'eix castellonenc de la cultura contemporània i Control lingüístic o caos. Es troba en possessió del Premi Jaume I d'Actuació Cívica Catalana.

Moviment demogràfic

NAIXEMENTS		MATRIMONIS	
Fátima-Zahra Slaoui Sarghini	11-08-1998	Alberto Damián Lleixà Gómez i Mireia Cid Robledo	02-08-1998
Jennifer Armayones Ordóñez	20-08-1998	José Luis Rodríguez Aneas i Caterina Cruzado Martínez	22-08-1998
Sarah Khalfaoui Ghanem	28-08-1998	Jordi Favaro Olmo i María José Quintana Periche	11-09-1998
Meritxell Pasalamar Forcadell	29-09-1998	José Manuel Royo Ferreres i Núria Pomada Antich	11-09-1998
Mar Callarisa Martínez	01-10-1998	Joaquín Ojalora Lieto i Montserrat Salas González	26-09-1998
Albar Mas Espinosa	05-10-1998	José Antonio Nadal Martínez i Rosa María Ferré Coll	11-10-1998
Chaimae Jabri Selouane	07-10-1998	José Miguel Zaragoza Peña i María José Vericat González	17-10-1998
Joan Gallimó Mateu	09-10-1998		
Laia Gavalda Sánchez	11-10-1998		
Carlos Sánchez Labernia	20-10-1998		
Lluc Domenech Llobet	21-10-1998		
Anna Escribano Català	21-10-1998		
Nil Fabregat Campos	20-10-1998		
Àlex Rivas Arquero	24-10-1998		
Noureddine Jalloul Ratbi	27-10-1998		
Jadija El Hadri El Yousfi	31-10-1998		
Mariam El Hadri El Yousfi	31-10-1998		

DEFUNCIONS					
Paula Forcadell Reverté	13-08-1998	91 anys	Cinta Fabra Urgilles	16-10-1998	88 anys
Teresa Mateu Querol	23-08-1998	90 anys	Luisa Roig Guardia	25-10-1998	89 anys
Maria Teresa Ferré Ortiz	29-09-1998	80 anys	Pedro Castell Borja	24-10-1998	90 anys
Magdalena Ferreres Meseguer	13-10-1998	95 anys	Alfredo-Luis Viscarro Valls	31-10-1998	72 anys
José Talavera Corbalán	15-10-1998	75 anys			

El passat dia 25 de setembre, va arribar a Uldecona el Correllengua 98, la flama simbòlica de la unitat de la llengua que recorre tot el territori de parla catalana des de l'11 de setembre fins al 9 d'octubre, diada del País Valencià.

Des de fa tres anys, Uldecona s'uneix a aquesta iniciativa que durant uns dies mobilitza milers i milers de persones. Amb actes de tota mena, lúdics i culturals, però sempre reivindicatius, s'intenta reflexionar sobre la situació en què es troba la nostra llengua amb l'objectiu final d'arribar a prendre consciència del fet que CAL MOURE'NS!, com deia un dels cartells que s'han editat enguany. Potser algú es preguntarà *Per què?* Només cal aturar-se una mica i pensar en l'entorn que més coneixem o bé en situacions quotidianes i ja haurem contestat la pregunta. El fet de conèixer-ne més a fons la situació lingüística ens encoratja a continuar treballant i a veure que qualsevol actitud positiva respecte al català, per menuda que sigui, és necessària i important. És per aquest motiu que el Correllengua a Uldecona

s'ha centrat en dos aspectes, l'aspecte festiu, amb la col.laboració dels Grallers, i l'aspecte cultural, amb una xerrada que ens apropa una mica més a les diferents realitats. L'any 96, el primer any que es va fer el Correllengua a Uldecona, Pere Navarro ens va aportar uns punts de reflexió sobre la responsabilitat de les Terres de l'Ebre en el procés de normalització lingüística; l'any passat, Josep Guia ens va apropar una mica més a les idees de Joan Fuster precisament en l'any en què el lema del Correllengua era *En homenatge a Joan Fuster*. Enguany vam dedicar-lo a la Franja de Ponent, una zona tan propera i de vegades massa desconeguda per tots nosaltres; Mercè Gimeno, professora d'Ensenyament Secundari, persona coneixedora d'aquella zona i que treballa molt activament per la unitat de la llengua i per la re-clamació dels seus drets lingüístics, ens va parlar de la llengua catalana a la Franja, avui.

També a la nostra comarca, a Amposta, el dia 24 de setembre es va fer el Correllengua 98 i diumenge dia 4

d'octubre es va fer un trencament simbòlic de fronteres, la flama de la llengua va passar amb barca des de les Cases d'Alcanar fins a Vinaròs, on Joan Reig, component del grup *Els Pets*, va llegir-ne el manifest. Seguidament, la flama se'n va anar a Càlig.

Després d'aquest breu balanç, volem agrair el suport que ens ha donat l'Ajuntament d'Uldecona, així com la col.laboració desinteressada dels Grallers que fan que l'acte tingui més ressò i també a la Televisió d'Uldecona, gràcies als quals el missatge del Correllengua d'enguany va poder arribar a totes les cases del poble i com no l'assistència de la gent que any rere any fan que aquests actes tinguin sentit.

El manifest que es va llegir a molts de pobles va ser redactat per Guillem-Jordi Graells, escriptor i dramaturg. Us convidem a llegir-lo i a animar-vos a participar al Correllengua 99.

Bloc de Progrés Jaume I
de les Terres de l'Ebre
Manifest

Cercavila pels carrers del poble

Correllengua 98. Manifest

Lectura del Manifest

Un any més, el Correllengua s'ha posat en marxa de punta a punta dels Països Catalans per redefinir les fites cabdals en la lluita per la llengua, per renovar el compromís amb els drets lingüístics pendents, per demostrar la voluntat d'assolir-los costi el que costi, per exigir a les institucions que tinguin en compte la nostra veu i per recordar que hi ha un munt de ciutadans i ciutadanes d'aquests països que no transigirem en cap rebaixa dels drets que ens pertocuen com a membres d'aquesta nació.

De motius, vells i nous, per renovar aquesta mobilització popular no ens en manquen: si no tinguéssim greuges i mancances pendents d'anys i segles, n'hi hauria prou només amb l'espectacle que hem viscut aquest darrer any per decidir-nos a fer camí plegats. Pel fracàs d'una Llei d'àmbit només principatí que ha nascut setmesona i amb menys avenir que les seves predecessores; per les timideses o ambigüitats dels partits dits d'esquerra i les dimissions dels partits dits nacionalistes en nom d'un impossible consens quan les forces centralistes no estan disposades a cedir si no és amb violència; per la tolerància als ridículs qüestionaments

científics de la unitat de la llengua que al País Valencià sobretot però també a les Illes i a la Franja expectoren alguns ximplers amb massa audiència; per les declaracions criminals dels socialistes francesos que semblen voler presidir els funerals després d'accelerar l'agonia de la llengua a la Catalunya Nord; per tantes i tantes agressions que ens cal entomar dia rere dia, fins i tot de gent babèlica del nostre entorn, amb el sarcasme afegit de sentir-nos titllar d'intolerans i feixistes quan reivindicuem els drets més elementals.

Davant d'aquesta política institucional tímida, insuficient, curta de gambals i d'una prudència que ja no és traïció sinó suïcidi; davant de la passivitat i complaença d'unes forces polítiques més interessades en el torneig dialèctic de les desqualificacions mútues que en la solució de les exigències urgents; davant de la resistència dels poders més diversos, del món empresarial a la judicatura i d'una intel.lectualitat provinciana a uns neocolonitzadors foranis que tenen en comú l'oposició a qualsevol avenç d'una llengua que ja donen per desapareguda o que ni tan sols volen saber que existeix; davant de tanta agressió com ens cal entomar i tant

de cofoisme suïcida com exhibeixen els que es pretenen líders nacionals, hem de cridar un cop més a la mobilització urgent pels nostres drets lingüístics, pel reconeixement, a tots els nivells, de la igualtat de la llengua catalana, per la defensa de la seva unitat de Salses a Guardamar i de Fraga a Mahó i l'Alguer, pels drets col.lectius i individuals que tot això comporta.

I un any més ens mobilitzem en aquesta represa de curs i ho continuarem fent mentre calgui, amb l'ànim obert i acollidor per a tothom qui s'hi vulgui afegir però esperant fermesa en les posicions bàsiques, amb disposició al diàleg però sense concessions ni vacil.lacions, amb esperit de festa i reivindicació lúdica però sense baixar la guàrdia en cap moment. Sabem el que ens hi juguem com a persones i com a col.lectivitat i volem ser a cada lloc, a cada acte, a cada convocatòria més i més fins que ja no ens calgui mobilitzar per aquest tema. I sabem que, tanmateix, sempre hi haurà i sempre caldrà que hi hagi un motiu per mantenir viva la protesta, la revolta, el dissentiment, la mobilització.

Endavant amb el Correllengua 98!!
Guillem-Jordi Graells
Escriptor i dramaturg

Fira de Sant Lluç

El dia 15 d'octubre, l'Honorable conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, sr. Francesc Xavier Marimon, va presidir l'acte d'inauguració de la VIII Fira de Sant Lluç.

En el seu parlament a la inauguració, el conseller va destacar l'esforç que suposa mantenir una fira com la de Sant Lluç durant una tan llarga trajectòria, la importància que han d'assolir les explotacions i indústries agrícoles degudament modernitzades i la importància de l'esforç dels empresaris per una economia sòlida. Respecte a aquesta última qüestió, el conseller destaca que si bé els ajuts públics són importants i de vegades imprescindibles, la iniciativa privada és el motor del benestar social i col·lectiu de la formació de llocs de treball i familiar garantit per al futur de la societat.

La fira ha representat novament un èxit tant d'expositors com de públic assistent, participaren expositors, i el públic assistent va superar àmpliament la xifra de 25.000 visitants estimada en l'edició de 1997.

Durant les festes de Sant Lluç, del 15 fins al 25 d'octubre vam tenir el plaer de gaudir a la Casa de Cultura de dues exposicions: l'exposició d'escultura i obra gràfica de Joan Escudé i l'exposició de pintura *Somnis Retrobats* d'Elsa Plaza.

Joan Escudé, va presentar-nos una magnífica exposició, en la qual l'escultor i la pedra d'Ulldecona s'aparellen.

Es tracta d'un art radical, nascut del coneixement de la matèria que emprava per la seva realització, i en el s'escau una filosofia de tall humanista. A partir del bloc de pedra, Escudé, amb el cisell i la massa, partint de la idea i habilitat de creació sobre la inexistència, executa i crea les seves peces artístiques, a les que dona la bufada i el batejar de la vida que immortalitza amb la denominació de peces d'art.

Són, les peces que ens mostra, expressament concebudes per ser realitzades amb pedra d'Ulldecona. No obstant això, també ha treballat i treballa amb molts altres materials, però, des de fa un temps, li agrada fer-ho amb arenisca de tacte suau i tebi, que

deixa cometre's a materialització dels somnis de l'artista. És bonic, com en tota escultura, resseguir les formes i, mitjançant el tacte dels dits, sentir l'escalfor de la natura, i pressentir aquell baf que és, si més no, l'alé de vida que per voluntat del seu creador restarà ja per sempre amb l'obra

nascuda de la mà de l'home.

Per una altra banda l'exposició *Somnis Retrobats* de pintura d'Elsa Plaza, pintora argentina afincada a Barcelona, va exposar part de les seves obres, en les que cal destacar la seva lluminositat i la tècnica que utilitza.

Temps d'inauguracions

El passat dia 30 d'agost la sra. Marta Ferrusola, esposa del M.H. President de la Generalitat va concórrer a la nostra vila per tal de presidir la inauguració de tres obres que redunden molt directament en el benestar dels ulldeconencs.

D'una banda la primera fase de la xarxa de pluvials, amb una inversió total de més de 50 milions de pessetes i l'obra de proveïment d'aigua a les Ventalles d'un pressupost de 13.280.797 PTA.

També va inaugurar el cobriment de la pista poliesportiva que mostràvem a la portada del número anterior.

Per la seva banda pocs dies després era l'encarregat d'inaugurar l'equipament municipal durant la seva estada entre nosaltres el president de la Diputació, sr. Josep M. Mariné que ens va donar la grata notícia de l'arranjament de les carreteres Ulldecona-Barri Castell i Ulldecona-Alcanar amb una inversió conjunta propera als 1.000 milions, que es detalla a l'editorial.

Equipament Municipal

Visita a Les Ventalles

Presentació Projecte Carreteres

Un dels pitjors incendis de l'any crema 350 hectàrees a Uldecona

El passat 20 d'octubre, a les 14.30 h., es va iniciar al peu del barranc del Pare Pasqual, un dels pitjors incendis de l'any. Per desgràcia, gran part de la superfície afectada està catalogada com a espai d'interès natural per la Generalitat.

L'orografia del terreny va dificultar la tasca de la dotació de bombers, forestals i voluntaris que van acudir al lloc de l'incendi. Això és degut al mal estat dels accessos a la part superior de la serra. Per això, vaig tornar a plantejar la necessitat que les administracions competents condicionin els accessos a la serra del Montsià, per evitar aquest tipus de situacions.

Cal agrair per aquesta part, el gran desplegament d'efectius del cos de bombers, que aportant personal de quinze parcs de tot arreu de Catalunya, tal com els efectius aeris (dos avionetes de vigilància i atac, dos helicòpters i un hidroavió procedent de la base de Torrejón de Ardoz).

Per part d'aquest ajuntament, ens vam encarregar del subministrament

de begudes fredes i calentes, menjar, material sanitari i una dotació de la Creu Roja local, per facilitar la feina al personal que treballava en l'extinció de l'incendi. També vam facilitar, en tot moment, informació dels camins i característiques del terreny.

Per finalitzar, vull donar les gràcies al gran nombre de vilatans que es van presentar per oferir la seva ajuda, tot seguint la línia de respecte i estima a la natura, que sempre ha demostrat el nostre poble.

Lluc Raga

Montsià es crema: ecologia i... necessitats

Per desgràcia hem de començar amb males notícies. El 20 d'octubre de 1998 es recordarà com un dia fatídic. El Montsià es crema..., així parlaven molts de fills de la comarca, tant els que hi viuen aquí com els que, per raó del treball, estan fora dels seus pobles, però que durant l'any fan escapades, la terra sempre atrau... Per això els telèfons no paraven, tots preguntaven pel Montsià, perquè qui més qui menys se l'ha passejat i s'ha delectat amb les seues vistes...

Fa quatre anys de l'últim incendi, l'any 1994; ara, havíem recuperat, sinó tot el perdut, prou com per trobar-nos-hi a gust i deixar el passat com a història. Però les imprudències són

cares i això fa que ara estiguéssim pitjor que quatre anys enrere. I hem de tornar a començar i no defallir perquè la vida segueix i els que vénen darrera no tenen cap culpa dels errors d'algú. Però sí que els hem d'explicar la història per no tornar a caure als mateixos llocs que natros...

El que sí no podem passar de dir públicament és el nostre agraïment a tots els bombers, voluntaris i forestals pel treball portat a terme i —perquè no?— per aquesta valentia en la lluita contra aquest enemic tan perillós que és el foc... Els forestals van fer una gran tasca en els seus punts de control, donant a conèixer els moviments del foc per controlar-lo i extingir-lo i

procurar evitar les desgràcies personals; la Guàrdia Civil va estar sempre a la muntanya per evitar que ningú, amb ganes de col.laborar, s'arrisqués massa; i els Mossos d'Esquadra vigilant les carreteres; tot un gran desplegament de gent. Cal parlar també dels joves i grans del Centre Excursionista, pertanyents a l'ADF, que van fer un gran treball, uns acompanyant als bombers, ensenyant-los els camins i punts més estratègics i de més valor ecològic (barranc de la Carbonera, barranc de l'Astor, refugi Doctor Aiguadé), altres portant material i ajudant en les tasques d'extinció.

Però anem a parlar amb claredat del problema més greu: els camins. Perquè a la muntanya del Montsià, com a molts altres llocs, senzillament no n'hi han. Però és més, els accessos a les finques situades a l'inici de la muntanya són tercermundistes, ja que els únics que hi han són els denominats lligallos i alguns camins de carro. I sí que és veritat que com millors camins (o carreteres) hi hagin per accedir a la muntanya, més perill de degradació de la mateixa, perquè vol dir més gent i, per tant, més risc... Però pensem també que el risc és multiplica quan no es pot accedir, i l'exemple l'hem tingut aquí, el foc no perdona...

El dimarts, primer dia de l'incendi, no es podia arribar al foc per cap camí amb els camions, solament en helicòpter o avionetes. Fins i tot els bombers i voluntaris havien de ser transportats en helicòpter als punts de més necessitat per intentar apagar-lo a

base de branques, sense aigua... Els camions-cuba havien d'estar esperant a diversos quilòmetres, on venien els tot-terreny amb dipòsits dels bombers per carregar i anar al foc quan baixava a peu de muntanya. I no era aquest l'únic problema, ja que quan un tot-terreny s'havia de traslladar, els camins existents són molt estrets i no hi ha cap lloc per poder-se apartar... i, per tant, en cas de trobar-se dos de cara, un havia de fer marxa enrere, que vol dir perill i temps perdut, i més hectàrees cremades...

I un altre problema: l'aigua. Uldecona podria tindre quantitat de basses, si es preparen, i el Montsià podria estar molt protegit, perquè algunes basses estan (i altres es poden fer) i l'aigua també (en uns moments més que en altres). Per tant, en aquest tema, igual que en el dels camins, el que s'ha de fer és... prendre els acords i posar-los en pràctica. Val més pre-

viindre... perquè és més barat. I no hem de descartar els tallafocs adequats. Encara que el que més s'ha cremat era matoll, al Montsià també hi han algunes zones arbrades, amb carrasques, pins, castanyers... que s'haurien de netejar i protegir (i per què no?) amb tallafocs.

Ens hem de conscienciar tots, tant els que volem una muntanya amb tot el seu valor ecològic, com els que defensem que és necessària una bona protecció, amb camins apropiats, basses i tallafocs. I, a més, els propietaris de les finques i, també les autoritats...

Finalment, no anèssim a buscar culpables, perquè tot serà perdre el temps i acabarem pitjor que abans. Busquem solucions, que n'hi han, i posem-les en pràctica el més aviat possible.

Pere Sans Arasa
(President de l'ADF d'Uldecona)

Crema controlada

Recull de normes bàsiques Normativa vigent (DOC 10.3.95/ decret 64/1995, de 7 de març)

Els terrenys, siguin o no poblats, d'espècies arbòries, i a la franja de 500 metres que els envolta, els afecta les següents normatives.

— **Urbanitzacions que no tinguin una continuïtat immediata amb la trama urbana.**

a) Disposar d'una zona de protecció de 25 metres d'amplada a comptar des del perímetre exterior.

b) Mantenir els vials, les zones d'accés i les cunetes netes de vegetació seca.

— **Període de crema.**

a) Entre el 16 d'octubre i el 14 de març.

— Netejar 3,5 metres de l'exterior del foc.

— La crema s'efectuarà com a mínim a 10 metres de distància respecte d'aquells arbres que tinguin més de 60 cm de circumferència, mesurats a 1,20 metres del terra.

— La flama no pot superar en cap cas, els 3 metres d'alçada.

— Els agents rurals, poden complementar les mesures de seguretat,

com aturar *in situ*, les actuacions que estiguin duent a terme quan les condicions meteorològiques així ho aconsellin.

b) Entre el 15 de març i el 15 d'octubre resta prohibit (franja de 500 m):
— Prendre foc, per a qualsevol tipus d'activitat, sigui quina sigui la seva finalitat (cremar rostolls, focs d'esbarjo, llençar objectes encesos, abocar restes vegetals i industrials, que puguin ser causa de l'inici d'un foc, llençar coets, globus, focs d'artifici, utilització de bufadors en obres realitzades en vies de comunicació que travessin terrenys forestals).

c) No obstant el que disposa el present apartat (article 15), el DARP, podrà concedir permisos excepcionalment.

— Per obtenir el permís, s'haurà de demanar a l'Ajuntament afectat.

— Els agents rurals, podran suspendre *in situ* aquestes autoritzacions.

— **Zones i períodes d'alt risc i mesures extraordinàries.**

a) Comprès del 15 de juny al 15 de setembre, tots dos inclosos.

b) No s'autoritzen treballs que generin restes vegetals i quedaran

en suspens les autoritzacions que preveu l'article 16.

c) En cas de circumstàncies meteorològiques de risc extrem, el DARP pot prendre mesures extraordinàries previstes a l'article 18 punt 3 del decret 64/1995.

— **Sancions:**

• Delegat territorial del DARP: fins 100.000 ptes.

• Director general de Medi Natural: fins 500.000 ptes.

• Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca: fins 5.000.000 ptes.

(*) **Calendari de crema controlada:**

Del 15 de juny al 15 de setembre: Prohibit cremar.

Del 15 de març al 14 de juny: Es pot cremar amb permís.

Del 16 de setembre al 15 d'octubre: Es pot cremar amb permís.

Del 16 d'octubre al 14 de març: (**) Es pot cremar sense permís.

(*) Aquestes dates, es poden modificar per raons meteorològiques o d'un altre tipus.

(**) Sempre que s'acatin les mesures de seguretat estipulades.

Joan Antoni Cabané i Simón
Guarda de Camp

2a part: Minerals

Dels 105 elements de la taula periòdica presents a la naturalesa, només 21 són considerats com components essencials dels organismes vius. El terme essencial es refereix a que són indispensables per a viure i a que l'organisme no pot sintetitzar-los i ha d'obtenir-los de l'exterior.

El carboni, l'hidrogen, l'oxigen i el nitrogen són gasos que s'aporten per la respiració, i la resta: calç, fòsfor, sodi, potassi, clor, magnesi, sofre, ferro, coure, fluor, cobalt, zinc, crom, iode, molibdè i seleni, s'han d'aportar amb els aliments.

Alguns minerals tals com: níquel, estany, vanadi, silici, bari, bor, estronci i arseni, s'estimen en aquest moment com possiblement essencials.

Els minerals, a l'igual que les vitamines, constitueixen un grup de nutrients que no aporten energia (nutrients no energètics) però, a diferència d'elles, exerciten una funció plàstica al formar part de l'estructura de molts teixits (el calci és fonamental en la

formació dels ossos, el ferro és un component de la hemoglobina i el iode ho és de la tiroxina).

Una alimentació variada i equilibrada aporta la majoria de minerals essencials. En canvi, la seva absència segueix sent un dels problemes nutricionals més freqüents, encara en països desenvolupats i determina una sèrie de trastorns estructurals i de conducta, com alteracions de l'esquelet, irritabilitat, trastorns de la memòria, fatiga, depressió...

Els suplementes minerals inclouen tots aquells minerals que poden faltar en una alimentació inadequada.

Es reconeixen dos grups diferents (segons Anderson): els elements majors o macroelements essencials (> 100 mg/dia) i els elements menor o microelements essencials (< 100 mg/dia).

Macroelements essencials

Es denominen també elements majors o macronutrients. Són ne-

cessaris amb quantitats de 100 mg al dia, o més.

En aquest grup s'inclouen: - 7 elements importants en nutrició: calci, fòsfor, sodi, potassi, magnesi, clor i sofre.

Micronutrients essencials

També es denominen elements menors o oligoelements.

El terme oligoelement prové del grec: "oligo" = "poc".

Actualment, es coneixen 10 elements que compleixen aquestes característiques: ferro, coure, fluor, zinc, crom, manganés, iode, seleni, molibdè i cobalt.

No obstant, aquesta llista pot ampliar-se amb altres elements, que en aquest moment es consideren com possiblement essencials.

Aquest elements són: níquel, estany, vanadi, silici, bari, brom, bor, estronci i arseni.

Rita Soler Márquez
Farmacèutica

MICROELEMENTS	ALGUNES FONTS IMPORTANTS	PAPER EN LA SALUT
CALCI	Llet, productes làctics, verdures fresques. També sardines i salmó.	Participa en la formació i manteniment dels ossos. Desenvolupa un paper important en l'estabilitat de les membranes cel·lulars i en l'excitabilitat de les cel·lules musculars (antagonista del magnesi).
FÓSFOR	En forma de fosfat, es troba en la major part dels aliments entre els que destaca: cereals integrals, grans olia-geniosos, llevat de cervesa, productes làctics, ous, peix, cols de brussel·les, faves, pastanaga, llegums i platans.	Part essencial de la substància mineral dels ossos i de les dents. Participa amb la forma de l'ATP, compostos energètics per a l'activació de la glucosa, els àcids grassos, etc.
SODI	Olives, conserves, embotits, formatge, pernil, porc i peix amb salaó. La sal comú és un compost per sodi i clor.	Electrolit que junt amb el potassi propocionen conductivitat pel pas de líquids (òsmosi) a través de les membranes. Element majoritari del comportament extracel·lular i desenvolupant un important paper amb el creixement, la funció nerviosa i la muscular.
POTASI	Cereals, fruits secs, verdures i platans.	Element mineral més important del comportament intracel·lular. Regula el balanç del líquid al cos. Participa en processos fisiològics, com el ritme cardíac, la conducció nerviosa, la contracció muscular i el metabolisme dels hidrats de carboni.
MAGNESI	Pa i arròs integrals, llet i derivats, carns, fetge i peix.	Participa amb els processos d'energia. Important per a la síntesi de proteïnes, el metabolisme de hidrats de carboni.

MICROELEMENTS	ALGUNES FONTS IMPORTANTS	PAPER EN LA SALUT
COLORO	Les necessitats de clor es cobreixen amb dietes mixtes.	Junt al sodi intervien amb el manteniment de l'equilibri àcid-base i en la regulació del pas de líquids a través de les membranes.
SOFRE	Aliments protèics. Una dieta mixta cobreix les seves necessitats.	Forma part de compostos orgànics de gran importància fisiològica: metionina, cisteïna, insulina, heparina, vit. B1 i conzima A.

MICRONUTRENTS	ALGUNES FONTS IMPORTANTS	PAPER EN LA SALUT
FERRO	Carn, fetge (ferro hemo) i verdures fresques i llegums (ferro no hemo).	Participa en el transport i en la transferència de l'oxigen (hemoglobina, metahemoglobina). Component dels enzims catalases, ... i per tant és indispensable per al metabolisme.
COURE	Fruits secs (nous) cereals, carn, fruita i marisc (ostres).	Necessària per al funcionament de nombrosos enzims. Participa en la formació de la hemoglobina, el col·lagen i la elastina i intervien en el manteniment de la funció del gust. Essencial per al bon funcionament del sistema nerviós central.
FLUOR	Aigua potable.	Augmenta la resistència al desenvolupament de càries dentals.
ZINC	Ostres i altres mariscs de closca, rovell d'ou, nous, fesols i cereals integrals.	Participa en la síntesi de les proteïnes, en la formació de glòbuls rojos, en el metabolisme cerebral i en el desenvolupament dels organismes sexuals. Reforcen l'acció de la insulina i afavoreixen la cicatrització de les ferides.
CROM	Llevat de cervesa, fetge, peix, llet i fesols.	Fonamental en el metabolisme de glucosa al formar part del factor de tolerància a la glucosa. Potència l'activitat de la insulina.
MAGNESI	Nous i cereals (segó).	Fonamental en la síntesi dels ous i en la síntesi proteica.
IODE	Peix d'aigua salada, crustacis, vegetals, fruites i cereals. Aigua potable.	Són fonamentals de les hormones tiroides. Indispensables per al funcionament de la glàndula tiroides, que regulen el metabolisme i l'energia.
SELENI	Productes integrals, fetge i ronyons, carns i peix.	Exerceix una acció antioxidant de les membranes cel·lulars. Es concentra al fetge, en els ulls...
MOLIBDÉ	Ronyó de vedella, cereals i llegums.	Paper protector front a les càries dentals.
COBALT	Les necessitats diàries es cobreixen amb una dieta mixta.	Important per a la formació de glòbuls rojos de la sang.

Vetllada musical d'Ahir i d'Avui (III)

Un any més, ha finalitzat la Vetllada Musical d'Ahir i d'Avui (III) amb un clamorós èxit, tant amb assistència de públic com de participació. Aquest any ha estat novetat l'actuació d'artistes amateurs de les ciutats veïnes, d'Alcanar i Vinaròs.

Cosa que ens dona força i il·lusió per continuar en propers anys.

Agraïm el suport i col·laboració a l'Excm. Ajuntament d'Ulldecona, Rosinyols del Montsià, J.M.S. Electrodomèstics, la Passió d'Ulldecona, Ràdio Ulldecona, Video Club Yetti i orquestra Papillón.

Centre Cultural i Recreatiu

Club de Birles La Unió

1 de novembre de 1998
Sr. Alcalde
Ulldecona

Senyor:

És de referència vostra lletra del 26 d'octubre proppassat i ens plau as-sabentar a vostè que les activitats més destacades del Club de Birles La Unió que presideixo són les següents:

Dia 2 de setembre de 1998: competició a nivell comarcal a la plaça de bous d'aquesta localitat.

Dia 5 de setembre de 1998: competició a nivell local al mateix emplaçament abans esmentat.

Dia 17 d'octubre de 1998: competició a nivell comarcal en el recinte de la Fira, amb motiu de la festa de Sant Lluç.

Agraïm, i molt, el magnífic trofeu aportat per aquest Ajuntament, el qual va ser atorgat a l'equip La Unió C, format per jugadors locals i forans, per a aquesta ocasió.

Volem fer constar la consolidació dels equips La Unió A i La Unió B per a la campanya actual, amb la baixa federativa de dos jugadors per pròpia voluntat, així com l'alta de tres tira-

dors nous procedents del barri d'Els Valentins.

Darrerament, voldríem fer referència a la limitació de les nostres activitats, tenint en compte els migrats ingressos que tenim. Prou ens agradaria que la nostra participació fora més àmplia si els nostres recursos

augmentessin.

Acompanyem una fotografia dels components del nostre Club, per si fos d'utilitat per a la vostra publicació.

Ben atentament,

Club Birles La Unió
Ulldecona

XVI Jornades de Teatre

Fins al dia d'avui, 8 de novembre, hem assistit ja a cinc diumenges d'aquestes XVI Jornades 98.

L'opinió d'un nombre d'espectadors ha estat la de ressaltar tres obres en concret: la del primer diumenge, *La mort d'un viatjant* d'Arthur Miller, a càrrec del Casal Familiar Recreatiu de Manresa, on es destaca la interpretació del fill gran *Biff*, però la resta d'actors que representaven els personatges principals de l'obra van demostrar també uns bons dots interpretatius. El muntatge va quedar arrodonit per una encertada il·luminació, que marcava els canvis temporals i delimitava els espais on transcorrien les escenes.

El públic va seguir amb gran expectació el desenvolupament de l'obra i en el moment de la tràgica mort del protagonista fins i tot a algú li va caure alguna que altra llàgrima. Resumint va ser un bon inici de jornades.

I seguint amb aquesta línia, destacar la gran acurada i excepcional interpretació dels joves actors del Teatre NU d'Igualada, amb la seva creació pròpia *Virtual Hamlet*. Aquest grup de teatre val a dir que entra dins del món dels professionals, durant tota la representació es va poder veure que en cap moment se'n sortien del seu parer, van mostrar una bon coneixement dels personatges, sense sobreactuacions. És un grup de teatre jove, va ser format l'any 1991, i tots els seus actors han estudiat art dramàtic a l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona.

Però potser l'obra que ha marcat les diferències pel tema que va tractar va ser *Cervells en la fosca* de J.M. Pou i Vilabella, posada en escena pel grup de teatre Perquè No? Teatre del Bru. Aquesta obra va ser tan amarga, crua i forta, que realment no era el que es busca quan un va a veure teatre. Va escenificar la realitat d'un manicomí potser més dels anys 60 que no d'avui dia, però amb la magnífica interpretació dels bojos, i la música et feia un nus a la gola i el cor s'estrenyia.

El públic va saber premiar aquest gran esforç d'interpretació amb llargs i efusius aplaudiments. Els mateixos actors van reconèixer que en cap sala de teatre els havien aplaudit tanta estona.

A banda d'aquests tres grups, no hem d'oblidar la bona estona que ens van fer passar el grup de teatre de Navàs, amb la simpàtica i divertida comèdia *Caviar o lleties* de G. Scarnicci R. Tarabusi.

I la clàssica obra *Terra baixa* d'Àngel Guimerà, pel grup Rauxa de Tarragona; aquest ha estat fins ara el dia amb més assistència de públic.

El dia 15-11 amb el grup de la nostra comarca, G.T. Ditirambo de La Sénia, que

Perquè no? Teatre del Bru. "Cervells en la fosca"

GT Rauxa de Tarragona. "Terra Baixa"

GT de Navàs. "Caviar o lleties"

ens va representar la comèdia *Ens ha caigut la sogra* de Lluís Coquart. Aquest grup ha estat molt il·lusionat d'actuar a les jornades perquè no havia participat cap vegada.

I com sempre, la cloenda el dia 22-11 va estar a càrrec del grup de teatre de l'entitat organitzadora, el Centre Cultural i Recreatiu d'Ulldecona, aquest grup que cada any fa l'estrena d'una peça teatral per a les jornades.

Aquest cop l'obra escollida ha estat *Ball robot* de Joan Oliver. Els actors, els quals tenen tots el seu particular protagonisme dins el personatge que representen, han

treballat molt perquè l'actuació estigui al mateix nivell que altres temporades.

Des d'aquestes línies donem les gràcies i les felicitacions a tots els elencs per la seva participació a les XVI Jornades i els desitgem tota la sort en aquest món del teatre.

Una vegada més, animar al públic per a les properes jornades de teatre i agrair a l'Ajuntament d'Ulldecona tota la seva col·laboració i també a Caixa Tarragona pel seu ajut econòmic respecte a la publicitat de programes i cartells de les jornades.

Núria Ausensi i Estellé
Coordinadora de les Jornades

Comunitat de Regants d'Uldecona

La manca de pluges obliga a buscar solucions per garantir l'aigua

Enguany, la reserva inicial del Pantà, d'un 70%, ens donava l'esperança de finalitzar de manera raonable i amb restriccions la campanya, confiant en les pluges de la tardor, que en no arribar han deixat l'embals en el seu mínim ecològic.

Durant els darrers anys s'ha agreujat molt el problema per l'estranya manca de les tempestes d'estiu i el canvi de la pluviometria de la zona, que fa molt difícil garantir la provisió d'aigua en l'actual context de manca de pluges.

Davant els greus problemes ocasionats per la seguretat d'aigua, aquesta comunitat per tal de garantir-ne el subministrament, va iniciar l'any 1986 mitjançant els Serveis Geològics de la Generalitat de Catalunya, un estudi per determinar l'existència de cabals subterranis, amb la perforació de tres pous i l'obtenció d'un important cabal a dos de les prospeccions fetes al nostre terme municipal, una al Lligallo de la Canyada Reial de la Roca i l'altra a les immediacions del barri de Sant Joan del Pas.

La forta sequera de 1994 —la prime-

ra setmana del mes de juliol la reserva del Pantà d'Uldecona estava per sota del 20%— ens va obligar a posar en funcionament el pou de la Canyada Reial de la Roca amb l'autorització de la Direcció General del Medi Rural del Departament d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya y la col·laboració del Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

Aquest any, novament, ens hem trobat que no podíem finalitzar la campanya de regs per manca d'aigua. Pel

que la comunitat s'ha vist obligada a recurrir a l'aprofitament de les aigües subterranies, per mitjà de pous. Pel que, a més a més d'utilitzar el pou de la Canyada Reial de la Roca, hem fet un esforç extrapressupostari i hem posat en marxa el pou de Sant Joan del Pas, amb el qual assegurem una dotació de cabdal molt important i que ens permet donar servei a les necessitats dels comuneros, que encara que no sigui temporada forta de regs, segueixen existint la necessitat d'aigües.

Penya Barcelonista

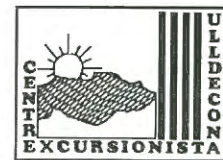

El passat dia 14 d'octubre, la Penya Barcelonista d'Uldecona va organitzar un partit de futbol entre veterans del FC Barcelona i el CF Uldecona. El partit es va disputar a les 12.30 hores del matí al camp municipal d'Uldecona; el resultat final va ser de 3 gols

a 4, però l'Uldecona va fer un bon joc davant de figures com Reixach, Aleixanco, Clos, Zubiria i d'altres.

Després d'acabar la diada futbolística vam anar tots plegats a l'ermita on hi havia preparades unes paelles cuinades pel senyor del davantal amb

l'escut del Barça. Va ser una bonica trobada amb gent del futbol, tant amateurs com professionals, els quals tenen una mateixa finalitat seguir amb l'esport tot i anomenar-se veterans.

Activitats d'aquest bimestre

Activitats d'aquest bimestre

Novembre 7 i 8

Sortida al Montsià

Sortida el dissabte a les 3 de la tarda, des del costat de la Casa de Cultura. Arribarem amb cotxe fins les Ventalles i pernoctarem a Matarrodona, es pujarà pel Racó del Morro Cremat. L'endemà s'anirà a la Font del Burgar, Pla dels Gallos i al Barranc del Corb. Després es tornarà al poble.

Novembre 28 i 29

Travessada excursionista als Ports (Bel-Castell de Cabres)

Se sortirà cap a Bel a les 3 de la tarda, des del costat de la Casa de Cultura. Es pernoctarà al mateix poble de Bel. Durant el sopar es projectaran pel·lícules d'anteriors excursions. El diumenge se sortirà cap a Castell de Cabres on dinarem a un fonda (preu estimat: 1.500 ptes.), després de dinar es tornarà a Bel i es marxarà cap al poble.

Desembre 5, 6, 7 i 8

Sortida a Espot (Pallars Sobirà)

Aquesta sortida serà un poc especial, es faran diverses activitats durant

els dies que estarem. Es faran grups per anar a esquiar, per anar per senderes, per anar en cavall, per fer turisme rural, el que la gent proposi, cadascú farà el que tingui més ganes. Les nits les passarem a l'alberg que hi ha a Espot.

 Aquest símbol indica el grau de dificultat en una escala d'1 a 5.

El Centre Excursionista Uldecona podrà modificar la programació per motius de força major.

També podrà limitar les inscripcions quan la capacitat de les instal·lacions o dels mitjans de transport així ho aconsellin.

Penya blanc-blava

Des de l'última aparició de la revista Uldecona, la penya ha organitzat dos actes. El primer va ser durant les festes majors, tal com havíem anunciat, l'Espanyol B va venir a jugar; a pesar dels molts problemes, el partit es va jugar. L'Espanyol va venir només amb tres baixes Balbuena i Soldevilla que estaven en la selecció Sub-21 i Quique de Lucas que entrenava amb el primer equip. La resta van estar tots, alguns feia pocs dies estaven jugant la Intertoto: Diego Ribera, Javary, Morón, Gavito... Al final va guanyar l'Espanyol, però cal felicitar als jugadors del CF Uldecona per l'excel·lent joc que van fer.

L'altre acte que hem portat a terme és un petit homenatge al tècnic Paco Flores; feia temps que ho teníem programat, però les circumstàncies

del club ens van aconsellar retardar-ho fins ara. Juntament amb Flores va venir una nombrosa representació del club: la relacions públiques, Tere López, el gerent dels veterans i encarregat de les penyes, Jaume Martínez i el cap de premsa, Rafa Ramos. Bona assistència de públic i moltes

preguntes per a Flores, que va contestar amb molta sinceritat i es va mullar en les respostes. Com que a la nostra penya no parem de treballar, ja estem preparant més coses. La primera és la recollida de joguines que igual que l'any passat organitzarem juntament amb Creu Roja.

Grup escènic de la Passió d'Uldecona

ELS PASTORETS

de Josep M. Folch i Torres

Repartiment:

Verge Maria Minguet
Isabelo Judit Bordes

Marta
Lluquet
Rovelló
Satanàs
Llucifer

Dolors Martín
Jorge Morera
Eduard Marín
Juan M. Callarisa
Joan Balagué

Sant Miquel	Cèlia Callarisa
Sant Josep	Josep Tordera
Getse	Jose I. Rodríguez
Jeremies	Agustí Curto
Jepo	Rovira
Sant Gabriel	Mercè Sans
Joanoi	Pere Sans
Anam	Núria Garcia
Simeo	Enric Mesa
Supèrbia	Rosa Minguet
Ira	Núria Simó
Golosia	Pere Esteve
Enveja	M. Carme Biosca
Luxuria	Miriam Millan
Peresa	Maria Callarisa
Avarícia	Maria Bordes
Fogoners	Ivan Roig, David Lor
Pastorets	Rosa Soriano Genoveva Pomada Laura Roig Fani Esteve

Representació dies 20 i 27 de desembre a les 5 de la tarda al Teatre Municipal.

Noces d'Or (1948-1998) de la Declaració dels Drets Humans

Any 1968: Alarma mundial! El creixement galopant de la natalitat amenaça amb una explosió demogràfica sobre el planeta.

Alguns països rics obligaren als països pobres a adoptar polítiques restrictives de naixement, si no, se'ls privava d'ajuts econòmics. Els governs d'algunes nacions i organitzacions no governamentals —la més coneguda, la Federació Internacional de la Planificació de la Família— aplicaren l'esterilització femenina i masculina, freqüentment sense que les víctimes ho sapiguessin.

Any 1998: Actualment a 51 nacions que representen el 44% de la població mundial la natalitat és inferior al nombre de defuncions.

Aquest envelliment de la població té lloc a gairebé tota Europa; a Àsia, al Japó, Geòrgia de Rússia, Xina, Tailàndia, Corea del Sud; a Amèrica, a Estats Units, Canadà, Cuba i el Carib; a Oceania, a Austràlia, Nova Zelanda. La disminució un cop co-

mençada continua invariablement de manera regular.

Per què s'ha produït aquest devaluament de la natalitat?

- Freqüentment, si treballen ambdós conjugues, no els és fàcil conciliar la professió amb la vida familiar.
- Ha disminuït el nombre de matrimonis.
- Es retarda la maternitat.
- La cria dels fills reporta un gravament econòmic.
- L'ambient creat demana la disminució de la natalitat.
- Les tècniques anticoncepcionistes.
- L'obertura de l'avortament.
- L'esterilització presentada com un benefici per a la humanitat.
- Les campanyes anticoncepcionistes. (A l'Índia, al 1954 i al 1976; al Brasil, esterilitzant el 40% de les dones; al Perú, l'any passat el Ministeri de Sanitat va esterilitzar unes 100.000 dones.

Aquesta disminució de la població

porta l'envelliment dels pobles. Quan s'inverteix la piràmide de creixement augmenten les càrregues socials: són pocs els qui treballen, i molts els ancians que cal sostenir.

S'origina el xoc sociològic entre pobles de creixement invers. Ho palpem, per exemple, a la Mar Mediterrània. Disminueix la natalitat a Espanya, França, Alemanya, Itàlia. El creixement demogràfic és molt més gran a Marroc, Argèlia, Turquia. La mort d'aquests immigrants colpeja la nostra consciència; és un fet imparenciable encara que a molts els costi la vida.

"Els drets de la persona humana —ens diu el Papa Joan Pau II— transcendeixen tot l'ordre constitucional". Tota llei que s'oposa als veritables Drets Humans és injusta, discriminativa, nefasta.

Joan Martorell, rector

Regulació de l'avortament de l'embaràs en el nostre ordenament jurídic

També en aquest tema ens trobem amb dues postures clarament contradictòries.

Una afirma i defensa la punició o penalització de tot tipus d'avortament, i que s'ha de donar una protecció màxima i absoluta, sense concessions a l'ésser humà des de la seva concepció. En aquesta línia es troben els postulats de la religió catòlica.

L'altra ens diu que l'avortament és un exercici legítim d'un dret que correspon única i exclusivament a la mare. La consideració de vida humana, començaria tan sols des del moment del naixement, sense que hi hagi d'existir cap protecció penal extensible a un moment anterior. Segons aquesta postura, el fetus no és res més que una part de la panxa de la mare, i és aquesta la que ha de decidir entre avortament o maternitat.

El nostre ordenament jurídic, es troba en un terme que podríem qualificar de mig, en el qual es penalitza de sortida l'avortament, però on hi caben una sèrie d'excepcions. Es pot definir l'avortament com a tota interrupció fisiològica de la gestació que provoca la destrucció o la mort del fruit de la concepció. A efectes penals solament es considera tal el voluntàriament efectuat, i tan sols quan suposi la destrucció d'una vida en formació. És per això que no pot considerar-se com a avortament, en termes penals, el fetus mort per causes naturals.

Els supòsits de la fecundació *in vitro* són ignorats per la legislació penal, però en qualsevol cas, a partir de l'anidació a l'úter matern, en res es diferencia d'un embaràs normal, per

la qual cosa hi són d'aplicació els diferents tipus d'avortament.

En el nostre Codi Penal (Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre), preceptua i penalitza les següents conductes:

1a. Article 144: Qui provoqui l'avortament a una dona, sense el seu consentiment serà castigat amb la pena de presó de quatre a vuit anys i inhabilitació especial per a qualsevol professió sanitària de tres a deu anys.

2a. Article 145: Qui provoqui l'avortament a una dona amb el seu consentiment, fora dels casos permesos per la Llei (art. 417 bis de l'antic Codi Penal), serà castigat amb la pena de presó d'un a tres anys i inhabilitació especial per a qualsevol professió sanitària d'un a sis anys.

La dona que provoqui el seu avortament o doni el seu consentiment a que altra persona li ho faci, fora dels casos permesos per la Llei (art. 417 bis de l'antic Codi Penal), serà castigada amb la pena de presó de sis mesos a un any i multa de sis a vint-i-quatre mesos.

3a. Article 146: Qui provoqui l'avortament a una dona per imprudència greu, serà castigat amb la pena d'arrest de dotze a vint-i-quatre caps de setmana. Si l'avortament fóra provocat per imprudència professional, també es castigarà amb inhabilitació especial per a qualsevol professió per temps d'un a tres anys. La dona en aquest supòsit, no serà castigada.

Les excepcions previstes per la Llei, són les següents, regulades a l'article

417 bis de l'antic Codi Penal (Decret 3.096/1973, de 14 de setembre), no derogat per l'actual, que acull una despenalització parcial d'acord amb un sistema d'indicacions.

Així, ens diu, que no serà punible l'avortament practicat per un metge o sota la seva direcció en centre o establiment sanitari, públic o privat, acreditat i amb consentiment de la dona, quan es doni alguna de les següents circumstàncies:

1a. Quan sigui necessari per evitar un greu perill per a la vida o salut física o psíquica de la mare, i així consti en un dictamen fet amb anterioritat a la intervenció per un metge de l'especialitat corresponent, diferent d'aquell que ha de practicar o dirigir l'avortament. En cas d'urgència, per existir risc vital per a la mare, pot prescindir-se del dictamen i del consentiment.

2a. Que l'embaràs sigui conseqüència de violació, sempre que es practique dintre de les dotze primeres setmanes de gestació, i la violació hagi estat denunciada.

3a. Que el fetus hagi de nàixer amb greus malformacions físiques o psíquiques, sempre que es practiqui dins les vint-i-dues setmanes de gestació i que el dictamen, expressat amb anterioritat a la pràctica de l'avortament, sigui fet per dos especialistes de centre sanitari públic o privat, i diferents a aquell que ha de practicar o dirigir l'avortament.

Santi Sans Grau
Advocat

El dret com a valor

L'educació del jurista quan no es redueix al simple ensenyament científic, pot aportar-li conclusions d'una radicalitat difícil d'assumir, però que, malgrat tot, cal fer íntims i adoptar-los fins a les darreres conseqüències. Un dels meus millors mestres m'indicà el que exposo en qualsevol article.

És accidental al jurista la relació professional que el vincula amb el seu client i substantiva la vinculació que sobre ell exerceix el dret. Defensa i

assessorament ho són dins i al servei del dret, no de cap persona individual. La legalitat és el límit de la seva comprensió i de la seva conducta. El valor que confereix al dret, i que, com a ciutadà pot declarar-lo relatiu, esdevé absolut, en situar-se com a jurista. Un gran president de l'Audiència Nacional espanyola sostenia que cap idea no ho era tant de revolucionària i necessària —i utòpica, afegeixo— com el concebre la llei com un valor absolut.

Sembla una idea fins i tot inhumana,

però aquesta aparença s'esvaeix a la llum de certes consideracions:

– La vinculació és al dret, no a qualsevol forma que es pretén jurídica o s'anomena llei. El positivisme del segle XIX arribà a confondre dret i llei i aquesta és sovint una sinonímia vulgar. Algú tan poc vulgar com Gustav Radbruch, un dels millors juristes alemanys de tots els temps, declarava poc després de la II Guerra Mundial i, per tant, fresca encara la barbàrie nacional-socialista, que hi havia lleis

que no eren dret i que la major part de les del III Reich no mereixen aquest nom. També s'ha dit que el dret públic d'una democràcia és la lluita del dret contra la llei. No postulo a favor d'una resurrecció de la mal anomenada llibertat del dret (que fou precisament el dret del nazisme), sinó una concepció constitucionalista i valuosa del dret.

— La vinculació al dret té sempre un sentit final: el servei a la persona i als seus drets inalienables. Tota norma ha de ser la seva garantia i ha de servir a la seva realització. El jurista, en posició d'interpret, és el responsable d'aquesta funció irrenunciable.

No és casual, sinó causal, que el dret com a disciplina i els drets de la persona es denominin amb el mateix mot. El perquè de l'absolutització del valor del jurídic rau en el principi de llibertat. El dret públic immediatament i el privat de forma mediata no tenen altre sentit que la llibertat: existeixen per a la llibertat i només per a ella. En concret, tota la construcció constitucional i del dret administratiu, aquell que un altre mestre em qualificà com a dret constitucional concretitzat, responen a l'aspiració de subjectar l'acció pública de forma que esdevingui una illa isolada fora de la qual s'estengui ilimitada la llibertat de la persona, i no a l'inrevés.

Els anglosaxons qualifiquen a algunes professions jurídiques com a professions "watch dog" (gos de policia). El model anglosaxó, sens dubte el més desconfiat envers els poders públics, en la seva sàvia acumulació institucional sedimentada per segles d'afinament de la llibertat (un veritable britànic mai dirà llibertats, atès que aquesta idea fragmentària comporta també una limitació de l'esfera jurídica de la persona, pròpia de l'absolutisme continental), no únicament l'ha garantida amb la divisió de poders, la independència judicial o l'electivitat dels càrrecs públics, sinó també situant dins de les maquinàries de qual-sevol poder una sèrie d'oficis encarregats de vetllar els altres. Fins i tot les institucions parlamentàries tenen els seus controladors, els seus "watch dog", perquè el principi democràtic no es redueix a l'electivitat, sinó que aquesta penetra totes les institucions públiques, de forma que, fins i tot, la

funció pública li ret servitud, malgrat que la seva democràcia no s'instrumenti per mitjà del sufragi. En una democràcia, cap òrgan no pot deixar de ser democràtic.

Citant exemplificativament un cas de ressó general i proper en el temps, la fragilitat del principi democràtic a Xile tant el delaten les apel·lacions a la desestabilització que l'enjudiciament de Pinochet podria provocar, com la menys aparent incomprensió que han manifestat els polítics d'aquell estat respecte el fet que el govern espanyol no pugui interferir en les accions promogudes per un magistrat, encara que aquestes presentessin incidència en el plànol de les relacions exteriors. També és la prova que els "watch dog" materialitzen el principi democràtic i són el seu instrument necessari.

Cap vessant del dret, al meu entendre, escapa a aquesta concepció. Tot jurista és un "watch dog", en la mesura que el dret no permet el seu abús ni el seu us antisocial; condemnat, per natura, a contribuir a la formació d'un estat de justícia: Com la mà invisible del mercat segons Adam Smith en l'economia, la funció social vivifica totes les institucions del dret i és el paper de cada jurista contribuir, des de la seva perspectiva professional, a què aquesta funció passi de la potència a l'acte.

Cal, per tant, defensar els nostres "watch dogs": No permetre que se'ls amanseixi fins a tornar-los pelutxos inofensius. I, cal també, vigilar-los de prop. Cada ciutadà, pel fet de ser-ho, és un gos de policia.

Josep González i Ballesteros
Secretari de l'Ajuntament
d'Uldecona

Racó Poètic

Tic Tac

per Xavi Gauxachs

Por lo que veo señores

Por lo que veo señores
Mucha juega aquí la Suerte
Esta Diosa Caprichosa
Que hace guiños a la Gente
Si Ella quiere serás Rico
Si Ella quiere serás Pobre
Si Ella quiere un Borrico
Si Ella quiere Todo un Hombre
Si Ella quiere Amigo Amigos
Si Ella quiere Amor Amores
Si Ella quiere Enemigos
Si Ella quiere hará que llores
Esta Diosa Caprichosa
Da la Vida y da la Muerte
Ella es Cruel y Generosa
Fea Hermosa Sed PRUDENTES

Los curas van a misa

Los curas van a misa
Los hombres al trabajo
Los niños a la escuela
Cada uno a su tajo
Las niñas tienen prisa
Quieren un novio majo
Espacio va la abuela
Con su diente de ajo
La vida a todos guisa
Al alto y al más bajo
Puestos en la cazuela
Cantar es lo que hago
A veces me da risa
A veces me da llanto
A veces me consuela
Poner velas al santo
Pasa el mono y pisa
A todo escarabajo
Y el alma dicen vuela
Al Cielo Qué Carajo.

Uldecona/Setembre del 98

Club de Futbol Uldecona Relació Junta Directiva. Temporada 1998-99

President: Joan Josep Alaminos Martín.

Vicepresident: Josep Queralt Roig.
Tresorer: Guillem Castell Fernández.

Secretari: Joan Manel Bordes Balagué.

Vocals: Joaquín Sauch Montros, Àngel Verdiell Geira, Primitivo Guimerà Melich, Pepe Guarino i Antonio Gerónimo.

Relació d'entrenadors i delegats de tots els equips del CF Uldecona Temporada 1998-99

Primer equip:
Ramon Callarisa Balada (entrenador).

Max (preparador físic).
Manel Vidal Martorell (delegat).
Ramon Callarisa Gavalda (delegat).

Juvenil:
Vicent Estellé (entrenador).
Lluc Boveda (delegat).

Cadets:
Paco León (entrenador).
Ramon Grau (entrenador).

Infantil:
Mingo Ausensi (entrenador).
Josep Matamoros (delegat).

Aleví:
Ramon Callarisa Balada (entrenador).

Mario Subirats (entrenador-delegat).

Benjamins:
Josep Lluís Millan (entrenador).
Jordi Sansano (entrenador).

Femení:
Josep Lluís Millan (entrenador).

Tots els equips base del CF Uldecona tenen com a preparador físic al sr. Antoni.

Primer equip

Primera Territorial

A l'igual que la temporada anterior, el primer equip disputa el seu primer partit de campionat a Gandesa. Paco León i Jordi, els autors dels primers gols a la estrenada primera territorial. Bon inici. Un gran gol de Joaquín deixa els 3 punts a casa davant el Sant Pere i Sant Pau. Era el debut de l'equip a casa.

Ampostins i Uldeconencs no van agradar massa. Al final 1 a 0 a favor dels locals.

La visita d'un experimentat Ampolla es va saldar amb el resultat més abultat fins ara.

El Llorenç, un coco, es necessitava un gran partit per a batre a un gran equip. L'Uldecona ja amb 12 punts a la classificació.

Al Vendrell es va perdre per la mínima amb el màxim avantatge numèric. Els locals van acabar amb 8 jugadors. No hi va haver manera de fer cap gol.

Quan menys s'esperava ens visita el Torredembarra i ens derrota per 0 a 2. Aquí es va acabar la impressionant ratxa de 27 partits consecutius oficials sense perdre a casa. Ara a tornar a començar.

13-09-98
Gandesa – Uldecona, 1-2
León, Jordi.

20-09-98
Uldecona – St. Pere i St. Pau, 1-0
Joaquín.

27-09-98
Amposta – Uldecona, 1-0
04-10-98

Uldecona – Ampolla, 3-0
Campillo, Baena, Serrano (p).

11-10-98
Uldecona – Llorenç, 3-2
Baena, Serrano, Campillo.

18-10-98
El Vendrell – Uldecona, 1-0
25-10-98

Uldecona – Torredembarra, 0-2
Juvenil

27-09-98
Uldecona – Roquetenc, 1-5
Brusca.

04-10-98
Remolins – Uldecona, 4-1
Brusca.

11-10-98
Uldecona – J. Catalònia, 4-1
Brusca (3), Lluc (1).

17-10-98
Esc. Ebre Tortosa – Uldecona, 4-1
Brusca.

24-10-98
Aldeana – Uldecona, 3-0.

¿No es podrien fer clònics de Brusca? Pel que es veu li anirien molt bé a l'equip juvenil.

Cadet

26-09-98
Uldecona – Ginestar, 0-3
04-10-98

La Cava – Uldecona, 5-2
Jaume Castell (2).

11-10-98
Móra la Nova – Uldecona, 3-1
Jaume Castell.

17-10-98
Uldecona – Esc. Delta Ebre, 4-2
Jaume Castell (3), Jose Navales (1).

25-10-98
Esc. Flix – Uldecona, 4-1
Jaume (2), Gallardo (2).

No ha estat massa bo l'inici dels cadets. A destacar la remuntada del dia del Esc. Delta Ebre; a la primera part el resultat era de 0 a 2 i al final ja ho podeu veure, 4 a 2.

Infantils

26-09-98
Uldecona – Jesús i Maria, 5-0
Dani Caballé, Lluc Gauxachs, Manel Raga, Carlos Arnau (2).

04-10-98
Sant Jaume – Uldecona, 0-6
Manel Raga (2), Younes, Josep Ausensi (2), Ruben Subirats.

10-10-98
Uldecona – Rapitenca, 3-2
Josep Ausensi (2), Younes.

17-10-98
Dertusa – Uldecona, 1-12
Aitor, Younes, Ruben, Josep Ausensi (2), Manel Raga (7).

24-10-98
Uldecona – Perelló, 2-3
Aitor (2).

Aquests nois són massa. Llàstima el dia del Perelló, però tot i això els infantils van líders del seu grup. El partit del camp del Dertusa per enregistrar-lo en vídeo, ¿veritat Manel Raga? Enhorabona a tots.

Aleví

11-09-98
Alcanar – Uldecona, 2-2
José C. Baron, Ruben Najas.

03-10-98

La Sénia – Ulldecona, 7-2
José C. Baron, Amado Clotet.

10-10-98

Móra la Nova – Ulldecona, 0-2
Senent, Amado Clotet.

17-10-98

Ulldecona – Sant Jaume, 3-3
Senent (2), Ruben Najas.

24-10-98

Esc. Delta Ebre – Ulldecona, 2-1
José C. Baron.

Els alevins, hi ha de tot, com a les cases riques.

Benjamí A

05-09-98

Rapitenca A – Ulldecona, 1-2
Oriol Romeu (2).

05-09-98

Cambrils – Ulldecona, 1-1
Oriol Romeu.

Campions al Trofeu Ciutat de la Ràpita.

11-09-98

Alcanar – Ulldecona, 0-15
Pau Millan (5), Pau Simó (3), Oriol Romeu (3), Joan Vidal (2), Josep Millan, Albert Millan.

03-10-98

Ulldecona – Rapitenca, 5-6
Pau Simó (2), Pau Millan, Oriol Romeu, Josep Millan.

10-10-98

Ulldecona – La Sénia A, 7-0
Pau Simó (4), Pau Millan (3).

17-10-98

Rapitenca A – Ulldecona, 2-1
Pau Simó.

24-10-98

La Sénia A – Ulldecona, 0-4
Pau Simó (2), Romeu, Millan.

Benjamí B

05-09-98

Ametlla Mar – Ulldecona, 3-0.

05-09-98

Rapitenca B – Ulldecona, 2-3
Amado Clotet (3)

2n classificat Trofeu Ciutat de la Ràpita (categoria B).

03-10-98

Ulldecona – Rapitenca B, 4-2
Yassin, Agustí Villar, Damià Bordes, Albert Arnau.

10-10-98

Ulldecona – La Sénia B, 6-1
Yassin (2), Agustí, Arnau, Ivern, Mohamed.

17-10-98

Rapitenca B – Ulldecona, 1-5
Yassin, Oriol, Mohamed (3).

Prebenjamí

10-10-98

Ulldecona – La Sénia C, 3-5
Oriol (3).

17-10-98

Rapitenca C – Ulldecona, 7-6
Oriol (4), Marc Roig, Arnau.

24-10-98

La Sénia C – Ulldecona, 4-1
Arnau.

Sembla impossible acabar-se el futbol a Ulldecona amb tota aquesta canalla de benjamins i prebenjamins. Animem des d'aquestes línies a tots els qui fan possible que es juguin tants i tants partits totes les setmanes.

Veterans

26-09-98

Ulldecona – J. Catalunya, 3-1
Bel Calduch, Vidal, Agos.

03-10-98

La Cava – Ulldecona, 3-5
Bel Calduch, Juande, Xavi, Sansano (2).

10-10-98

Ulldecona – Rapitenca, 7-1
Vidal, Agos, Bel Bordes, Pubill (2), Xavi (2).

24-10-98

Ulldecona – La Sénia, 3-2
Balada (2), Ciudad.

Ja ho podeu veure, 4 partits jugats 12 punts. De moment, els Veterans lideren el campionat provincial –Grup Tarragona Sud–. Tres partits a casa i un fora és el que es porta jugat. A casa no hi van haver massa problemes amb el J. Catalunya i Rapitenca; la Sénia va ser l'equip amb més dificultat de batre i gairebé a l'últim minut de partit Balada va fer el gol de la victòria. En l'únic partit fora, al camp de la Cava en un gran partit, els tres punts van venir cap a Ulldecona.

Veurem si dura la bona ratxa. De moment, sommiar no costa molt.

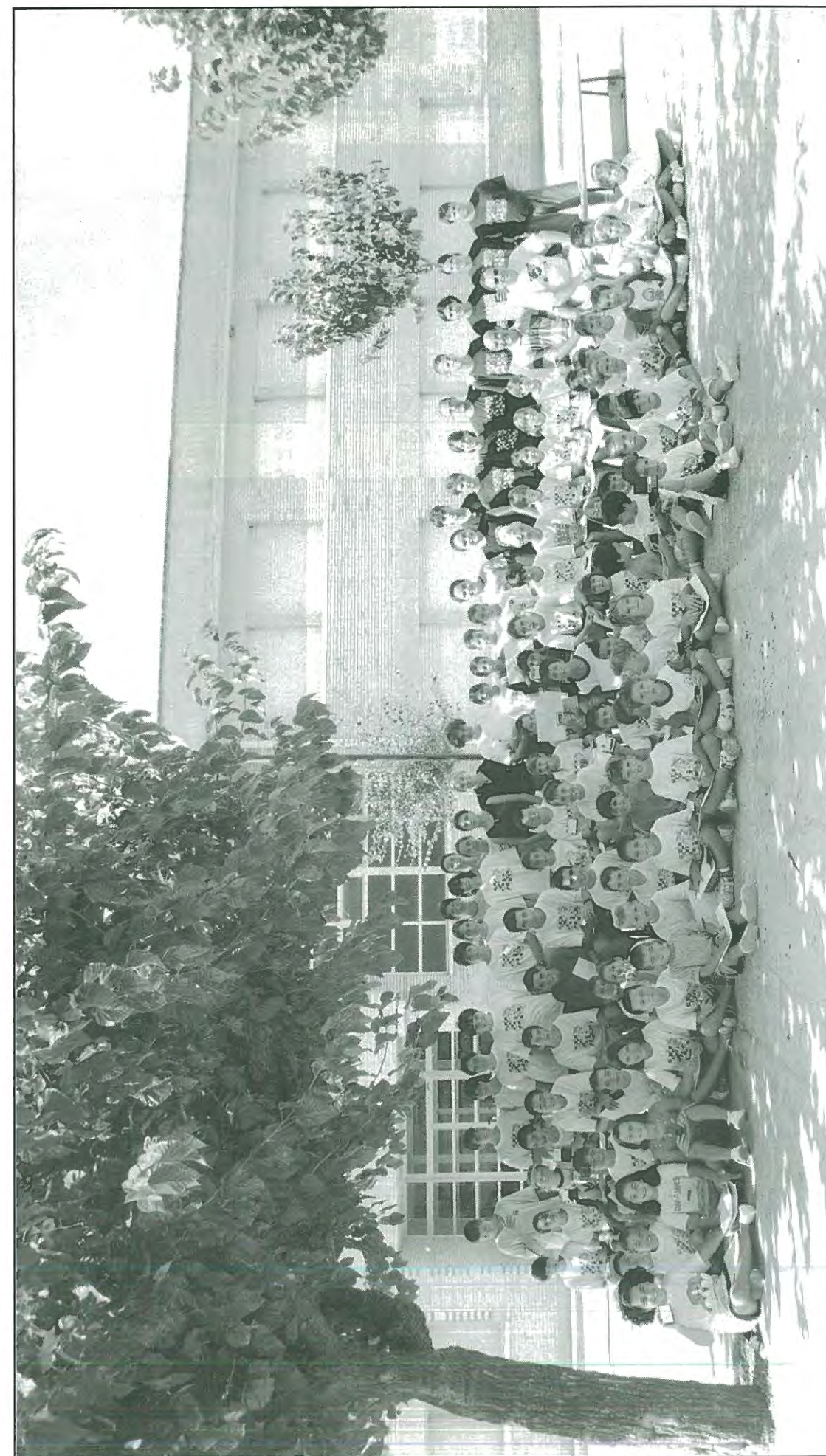
Cal destacar que dins les Festes de Sant Lluç ens van visitar els Veterans del Barça. La sorpresa agradable va ser la bona presència de exjugadors que van venir a jugar contra els Veterans del CF Ulldecona. A la foto podeu veure als dos equips. Entre els jugadors del Barça van jugar Alexanco, Jaume Llauredó, Clos, Zubiria, Roura, Reixach, Sánchez, Esteban, etc.; una molt bona representació. També es pot veure a la foto a exjugadors destacats del CF Ulldecona: Josep Bel Bordes, Pubill, etc. El resultat final va ser de 3 a 4 favorable al Barça, però el gol de Bel Calduch, jugador de l'Ulldecona, va ser de pel.lícula.

Escoles d'Iniciació Esportiva Estiu '98

Participants inscrits Escoles d'Iniciació Esportiva Estiu '98 que degut a una errada no varen sortir a la revista anterior.

27 Enric Girona Gauxach, 28 Enric Vidal Gavaldà, 29 Anna Querol Brusca, 30 Senent Domingo Pérez, 31 Marc Balaguer Fabra, 32 Eric Venti Crespo, 33 Benjamí Bordes Homs, 34 Damià Bordes Homs, 35 Josep Ausensi Ruíz, 36 Ricard Ferré Vidal, 37 Gemma Reverté Guarch, 38 Ricard Brusca Manchon, 39 Lluç Brusca Manchon, 40 Pere Ayuso Ruíz, 41 Eva Ausensi Ruíz, 42 Joan Vidal Reverté, 43 Laura Roig Guarch, 44 Víctor Roig Constantino.

Club Joventut - Secció Tennis Taula Campionat d'estiu, festes 98

Entrega de trofeus per la Dama del club, Núria Molla

Campionat individual obert

Campionat aleví femení

Campionat parelles mixtes

Campionat cadet F. M.

Campionat infantil F. M.

Campionat juvenil F. M.

Campionat senyor masculí

Club Joventut d'Uldecona (Secció Tennis Taula)

CLASSIFICACIÓ FINAL IV 12 HORES 1998

N.D.	Participant	J	G	P	Pt.	San.	Lloc fi.
1	Lluc Rasquera	12	22	4	32		5
2	Cinta Millan	12	7	19	18		24
3	Pau Millan	12	0	24	12		30
4	Pedro Nofre	12	24	0	36		1
5	Gonçal Bernabé	12	15	11	26		12
6	Men Martin	12	21	5	32		7
7	Pau Forcadell	12	8	17	20		22
8	Maria Bordes	12	3	22	14		27
9	Xavier Martínez	12	8	16	19		23
10	Laura Roig	12	2	24	12		28
11	Núria Bel	12	17	9	28		11
12	Míriam Millan	12	5	21	14	-2	26
13	Josep Ausensi	12	12	14	22		17
14	Manel Raga	12	18	6	30		9
15	Joan Pasalamar	12	14	15	24		14
16	Domingo Nofre	12	21	5	32		8
17	Jordi Calduch	12	14	13	24		13
18	Xavi Martorell	12	22	5	32	-2	6
19	Pili Millan	12	10	16	22		19
20	Ramon Ferré	12	23	2	34		3
21	Javier Ferré	12	24	3	36		2
22	Laia Labernia	12	9	18	20		21
23	Rosa Minguet	12	10	14	22		18
24	Joan Vicent Oms	12	7	19	21		20
25	Emma Matamoros	12	6	22	16		25
26	Josep Lluís M.	12	17	8	28		10
27	Joan Riba	12	13	15	22		16
28	Jordi Badia	12	22	3	34		4
29	Ricard Brusca	12	12	14	24		15
30	Laura Sancho	12	2	24	12		29

Participant més menut, Pau Millan amb la Dama del Club Núria Mozza

Autoritats, Dama del Club i els 5 primers classificats a les (IV) XII hores 1998

Competicions de Natació

Festes Majors 1998. Diumenge 31 d'agost

PÀRVULS 1993-94-95. 12'5 metres amb suro

Noies: 1a classificada: Mar Joan-Camps Castell
2a classificada: Aida Blasco Roset
3a classificada: Aida Ferré Tomàs

Noies: 1a classificada: Laia Queralt Rodríguez
2a classificada: Núria Querol Balagué
3a classificada: Estefania Bel Bordes

Nois: 1r classificat: David Mosegui Vericat
2n classificat: Fernando Guarch Martí
3r classificat: Aleix Mosegui Vericat

Nois: 1r classificat: Miquel Cana Gracia
2n classificat: Narcís Ponce Callarisa
3r classificat: Adam Querat Sans

PÀRVULS 1992. 12'5 metres sense suro

Noies i nois: 1r classificat: Marc Puig Soler
2n classificat: Kevin Ferré Lafuente
3a classificada: Raquel Millan Queralt

MINIBENJAMÍ 1991. 25 metres

Noies: 1a classificada: Irina Mendoza Ferré
2a classificada: Àngela Ruíz Sevilla
3a classificada: Sònia Ribas Arquero

Nois: 1r classificat: Oriol Romeu Vidal
2n classificat: Marc Roig Muñoz
3r classificat: Marc Bel Bordes

MINIBENJAMÍ 1990. 25 metres

Noies: 1a classificada: Anna Isabel Làzaro Simó
2a classificada: Anna Castell Escoto
3a classificada: Jael Grau Campos

Nois: 1r classificat: Damià Bordes Homs
2n classificat: Didac Roman Pallarés
3r classificat: Marc Reverté Fornós

BENJAMÍ 1989. 50 metres

Noies: 1a classificada: Gemma Reverté Guarch
2a classificada: Laia Roig Navarro
3a classificada: Mireia Figueres Gallardo

Nois: 1r classificat: Joan Vidal Reverté
2n classificat: Òscar Ebri Casola
3r classificat: Pau Simó Balagué

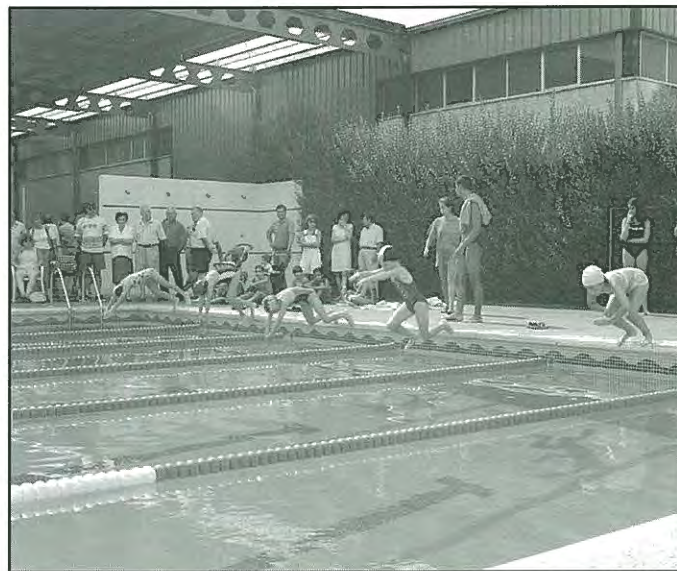
ALEVÍ 1987-88. 50 metres

Noies: 1a classificada: Lorena Garcia Homs
2a classificada: Laura López Simó
3a classificada: Maite Moreno Bel

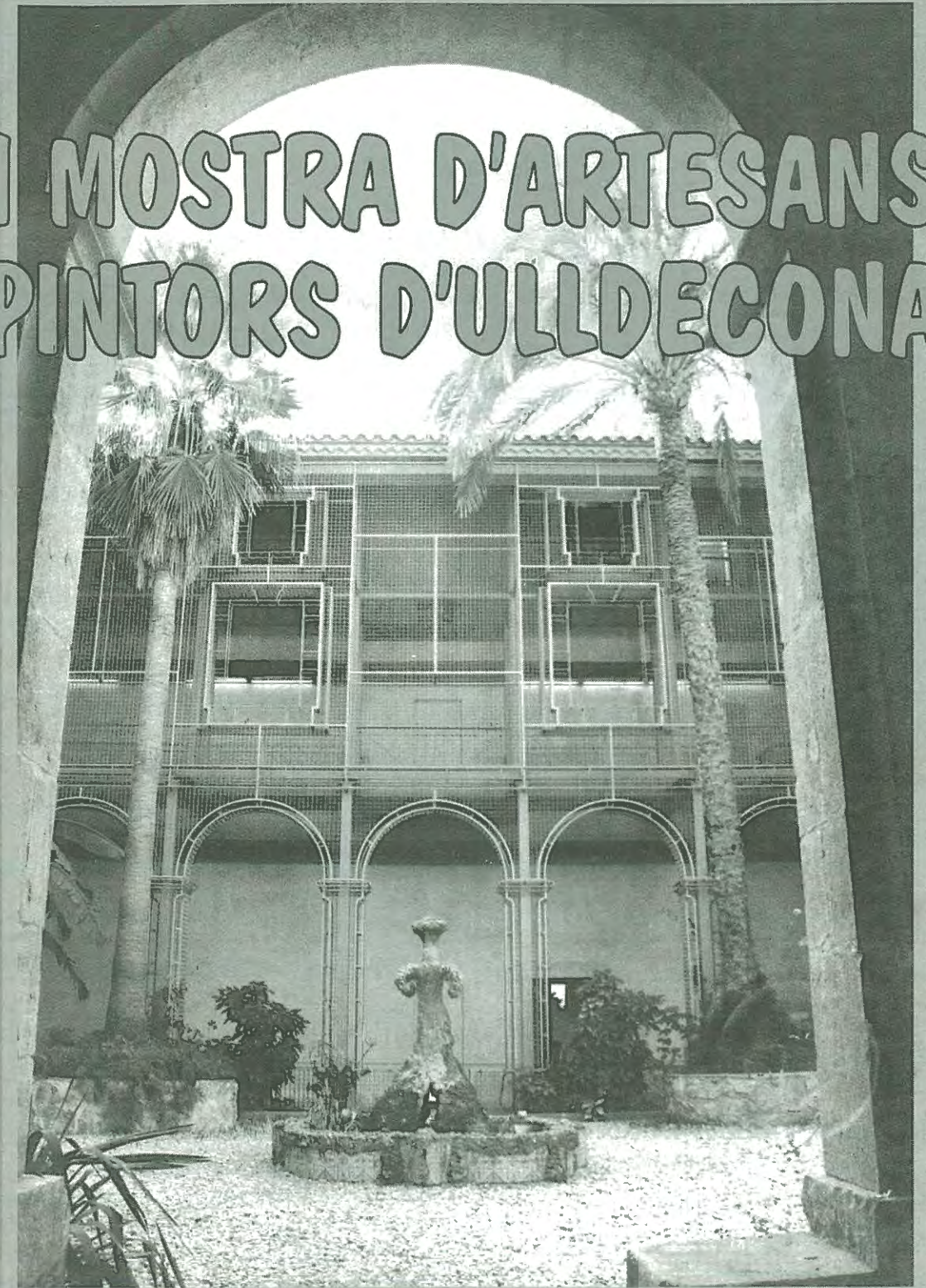
Nois: 1r classificat: Joan Carles Centelles Pérez
2n classificat: Joan Vicent Homs Itarte
3r classificat: Eliseo Millan Homedes

INFANTIL 1985-86. 100 metres

Noies: 1a classificada: Clara Roca Millan
2a classificada: M. Carmen Rios Toledo
3a classificada: Irene Verge Ferré

III MOSTRA D'ARTESANS I PINTORS D'ULLDECONA

CLAUSTRES DE LA CASA DE LA VILA

Organitza:

OFICINA DE TURISME
AJUNTAMENT D'ULLDECONA

CASA DE CULTURA

Del 5 de desembre 1998

al 6 de gener 1999